

حشه، [ح ش] (ع ل) قیه کلان،
ج، حنش، .
حشه، [ح ش] (ا خ) ده چز دهستان
رویدار بخش طرخوران شهرستان اواه
۴۷ هزار کیلومتر مساحت باختری طرخوران
کوهستانی سردسیر سکته ایشیه ترک و
نارسی زبانند. این جهات مشروب کرده،
محصولش غلات بادام کرده و بن شن است
شعل زراحت گله داری کلیم، جامیم بالی
لا نویهار میتوان اقویل بردازی، پیمارستان
ده نخنخوابی دارد (فرهنگ هنر ادبی
ایران ج ۲).

حشه، [ح ش] (ع ر) آنچه درون شکم
پاشد از چگر و سیرز و شکبه و مانند آن
یا آنچه مایین استخوان پهلو و سرین است،
یا ما بین غافر شکم دکار و میان مردم
یا احتشاد، [[فاسه، دمه]].

آ کرای، کنار، ناجه، اتفاقی حشاء.
حشه، [ح ش] (ا خ) موضوع است
وردیکه مدینه، (معجم البلدن).

حشه، [ح ش] (ع ل) کیاهو که بیخ
آن بوسیله و بوی گرله باشد، یا گاه
شک.

حشه، [ح] (ع من) ناسه بر اتفاده
کسی را، دمه اتفاده کسی را به نفس نش
اندان، نک شدن نفس دیگری شدن آن
بعلت دوین میباری یا حمل باری گران
و امثال آن (منتھی الارب).

لا چسبین به اندرون شبک چیزی چون
یوست که بوی آن ذات مشود.

حشهاء، [ح] (ع ل) نائیت حشهان،
[[نم مؤن از حشی، تاسه بر اتفاده]].
حشهان، [ح] (ا خ) ده چز دهستان سرند
الا بخش سربند شهرستان اواه ۳۶ هزار
کری جنوب استان، هزار گری راه مالو
صومی کوهستانی سردسیر سکته ۱۸۴ هشیه
ترک و خارسی از جهات مشروب بسته محصولش
غلات بین دن انگور متعلق زراحت گله داری
قالبده بالی راه مالو فامه خرابه بشام ظمه
شیان دارد که بنای آن ندیع است.

(فرهنگ جغرافیایی ج ۲).
حشب، [ح] (ع ل) جامه محلیر درشت.
حشیه، [ح ش] (ع ر) دجوع به حشه
غود، .
حشیش، [ح] (ع ر) کیاه خشک.

(دهار)، (مهلب الاسم)، مکله خشکه و
شیه بخته شده نباتیست که بر روی زمین
با هن تبرده باسان باشد و بعد تمشق نرسد.

در قرن سوم هجری افکاری جدید پدید
ایرانیان با کسک ملتبه یونان و ایزان طنز
میان مسلمانان منتشر گردید. در آغاز کار

این افکار بنام ضلالت و گمراهمی اذ طوف
مقامات مذهبی تکفیر و طرد گردیده ولیکن
الدین ائمه بر تقدیر آنها از ووده گاشت تا آنجا
که پیاوی از اصول و مقایسه اسلامی هتروک
گشت و بای آنها با افکار جدید داده شد،
مثلاً نسلک پژواهر قرآن وجود بر مقاهم
نهت فقط آن که خود مدعه ایکی از خواصل
چلو کیمی از وجود و تقدیر افکار للهی
بعدید بود، بعدما بعنوان نکو هفت افتداده
و معتقدات رجاله و از اذل ناس شناخته شد

و ساحران چون افکار بنام «مشویه» خوانده
شدند. افکار و مقایسه حشویه که میتواند
جهانی و قابل رؤیت بودن خدا و ملائکه
است در در قرن اول از اصول اولیه و متین
حده مسلمانان بود، اینها عدم رؤیت را
ذاتی از عمل مادی دریگر میشوند و آیات
قرآن را طبق طواهر آن تفسیر میکردند
همچون نهستن خدا بر نفت و گذشتن
روی از پر ابر ملوف ملائکه، لیکن بدھا

میتواند د سایر پیروان قاسه از وجود
کلمه دروح و مانند آن در قرآن استفاده
نمود، آنرا با موجودات متأفیزیک نهاده
بر قاع تعلیق کردند، و وجود عالم متأفیزیک
در اسلام اندیشان پذیرفته شد و ملائکه
و روحانیات از موجودات آن عالم شناخته
شدند. و مثابر این فایقیت رؤیت از آنها سلی
شد. و گسانی که طبق اصول متین قدم
و مصدر اسلام فاضل بتجسم بودند بنامهای
بسیه و اهل الرویه و «حشویه» خوانده

شدند و مقایسه ایشان مورد تقدیر قرار گرفت
مدادی در آنجا که چهار مذهب اهل سنت را،
دسته پندی میکنند، میگوید:

فاب حشهان معتزله اند و خاب شاهجهان
اشعری اند و غائب مالکیان قلیری اند و فاب
حشهان از حشویه میشند. (۱) و چنانکه
معروف است فشری ازین مذاهب اهل سنت
همان حشهان هستند که بیش از سایرین
یقظاً هر قرآن تسلیک میجویند. بدعا کلمه
«حشویه» مانندیت حققت ذم برای میباری
از فرق بکار رفته است، صاحب آن در اینجا

گوید:

فرقی از معتزله اند که بظواهر قرآن
چسیمه و بتجسم گر ایشان، (دانره المعارف
فریدونی) و این عادمت میباشد چون
معزله او اساهیله و شعبه اولین پایه کلار آن
تلوری و نشیقین مخالفان حشویه بودند،
شهرستان از هندمن از حشویان غام برده
و سلیمه را یکی از فرق آنها میشانند.

پیکر از فرقه ای اکراهند، دو شریعت اسلامی
میباشد، همکنی در شرح امور آن حاج
گوید:

مشویه طایله میباشد که از راه راست
کراه گردیده، و آیات الهی دا بر آنچه
ظاهر امر باکی است تفسیر کنند، و معتقدند
که مراد آنچه هم همان است که آقان
دستیاباً گرداند، بدین نام نمایم شده اند
برای آنکه در حلقه عروس حسن بصری پرورد
حسن سخن ای از آنها هبته که با مذهب
اسلام مخالف بود. فرمان داد تا آنها را
بـ «مشاء» سلنه درس برند. این شهادت آنان
را به محظایه سبیت دادند، و آنان را
مشویه بفتح هن حوانند، ویرخی مکته اند
که همچون جمعی از این طایله مجسمه هستند
خود هر چه هستند باشند (اما چون جسم
حشویه است براین قیاس آنها حشویه بستکون
شیخ نمیگردند، جمعی دیگر گفته اند مراد
به حشویه طایله هستند که بحث در آیات
سفاوارا جایز نهادند. ذیرا گویند ما از
ایراء آن آیات بر حسب ظاهر معتبریم،
ولی بدانیه شدایتمالی اراده فرموده معتقدیم
و چون دافریم که مراد الهی متن ظاهر آیات
بیست، و تأثیر آن آیات را بعضاً نهاده اند
گفته اند، بنابراین اطلاق قائم حشویه بکسانی
که همچون اهتمادی دارند قدر متعین باشد
ذیرا این فیضه سلف صالح است، انتہی
ویرخی دیگر گفته که آنان گروهی هستند
که بگویند جایز است تقدیم ایمانی با ابابه هلات
خطاب کنند، و محتو داری در دین اخلاق کنند
چه گویند که من مانعه از کتاب درست است.
و این دو مشهود اسطه بین من و بیرون مردم
باشند، چنانکه خذاجی در سوره بقرة در
حاشیه که بر یهودی نوشته، در خیر آیه
[فاما یا پیشکم مثی هدی فعن تبع هدای قلاد و
علیهم د لا هم یجز نون . .]. ذکر این
مطلوب را کرد، است. (کشف باطلات
القشور).

او پنچ گوید:

وقرقة منهم یسون السکاك والیز، داسحاب
الصیبیث منهم میبان بن سعید الشوری و
شراحیت بن هدالله و این ایلی و محمد بن
اذدیس الشافعی و مالک بن انس و نظرائهم
من اهل العشر والجمهور العظیم و یسون
العثیریه (س) فرق سعد و ملکه تویق)
و سبیت الحشویه حشویه لا نهم بعنون
الحادیث التي لا اصل لها في الاحادیث العرویه
والجعیع يترکون بالجهود الشیه و ان الله
موصرف عنهم بالنفس والاید والسمع والبصر
و قالوا كل لائقن العلماء و ائمہ بخبره مسند عن
النبي آله و وحدة (خریقات چرچانی والحوادیع)
۱۴۰ این المرتضی العینی والامل س ۱۱)

دوغس را نامند و در عراق مراد کز آن گیامی است که گیشور افغان گرد و در طبرستان کیمی داشت گویله و قسمی از دوغس شیرده‌الله، انتبه، کیک و اسد. (ذخیره خوارزمیان)، قبله. [حق تبل] و آن تومنی از دوغس استه لآ تعلو فارجوج بمحشیش بزر قطونا شود. حشیشه البراعی. [حق شت] ل کمی [ع] آن اماریلal. رجل التراب رجل الطير، جزء الشیطان، جزء الشابطین، قازیانی. اهل بلال. (ذکر که داود خیر افطاکی). دهن الابل. [ع] میلاقوی.

حشیشه البزار. [حق شت] ل کتب [ع] عریل صحرایی. هرچو. هرچو. حالوما. شنبار.

حشیشه البرق. [حق شت] ل بکار [ع] مامبران.

حشیشه التجربه. [حق شت] ل لج [ع] ارج. لذتی [ع] (عرا) ذیعت العجم، حشیشه المخراسانیه. [ب] شت ل ختی [ع] (ع) او خشیز کته. (تعظیم حکیم مؤمن).

حشیشه الداحص. [حق شت] ل درج [ع] عکیم مؤمن گوید، کیاهی استه بشیش سکلایع و بر کش شیه به بر که هدوس دار آن بزد کثر در آخر دوم گزه و خشکو محلل و لطف و منعاد آن جهت داوس و فروع شهدیه نافع است. (تعفیف المؤمنین). فارون غبا.

حشیشه الدوش. [حق شت] ل دوده [ع] (ع) بالعیشه الدودیه. [حق شت] دستی [ع] حشیشه الطعام اسقاو و قدریون. (تعظیم حکیم مؤمن). مقولونقدریون. حشیشه المذهبیه. د جیوانی را نیز باین اسم اخیر نامند که در قدمی مشهور باریه و اربعین بوده و الحال سبعه و سیمین خوانند. (تعظیم حکیم مؤمن). هزاریا، ورجوع به استغلو خدریون شود.

حشیشه الدینار. [حق شت] ل دوده [ع] رازی.

حشیشه الذهب. [حق شت] ل ذاته [ع] (ع) کیانی که بکمان اکسیر یان پس باز ذوب برآنها به لبان روید، برآن نامری و شبانگاه درشت و فروزان دیده شود، وخاصیت آن زد کردن فکرات است.

حشیشه الذهبیة. [حق شت] ل ذاته [ع] (ع) (تعیین الدوده) رجوع به اسفلو قدریون شود.

حشیشه. [حق شت] (ماخ) این حرقوغن این نازن مالکه بن هجر بن نعیم (باب الانساب سعاتی این ایمه).

حشیشه. [حق شت] (ماخ) این علی بن هاجر از قبیله کنانه است (باب الانساب).

حشیشه. [حق شت] (لخ) این عمران، از فیله نعم بخش از بیرون این حنظله (باب الانساب).

حشیشه. [حق شت] (لخ) این هلاک بن حربه بن زاید از قبیله الجبیة (باب الانساب).

حشیشه. [حق شت] (لخ) ابو هجر، حدث است.

حشیشه الاودیة. [حق شت] ل آنی [ع] (ع) رجوع به حشیشه انفعال شود.

حشیشه الغافت. [حق شت] ل فیف [ع] (ع) رجوع به فامت و خانت شود.

حشیشه بزر قطونا. [حق] (ع) بکوه، اینول، اسفرزه، اسپره فارانی بالرق، غلبوون، بر خونی، اسپیوش، بقایه بارگاه ختل، حشیشه بالر امیث، صاحب اختیارات کویه، یادسی ورق بشکو گوشد و در قوت از دیک پیگشین تر بود و بهترین ونی تازه و آن بود، حراره بنتانه و بروزمهای گرم ملی کردن سود دهد و هصاره نزدی جهت لق ندم ناقع بود.

حشیشه زنان. [حق] ل زاده [ع] (مسیر سکب) حشیشه کشیدن، استعمال حشیشه و جرس، حشیشه. [حق] (ع) گیاه، بیکلایع کیا، بیکاه خشک، بیکی حشیش، [اسم اصطلاحی] حشیقه بیش شاذل است (تحفظ حکیم مؤمن) قلب نهندی (این بیطار)، کا آیس اندیکا، را موجب نسق دانه امبارای آن سد (اوی) تعزیر و جیازات یعنی که از طرف شرع میتوانند، مینه کنند، این سفلانی اکثراً در این دو امر حشیشه ساخته و بناه «تکرمه العیشه فی ذم الحشیشه» نامیده است (صحیح الاعشی) ۱۴۶۰).

حشیشه الارض. [حق شت] ل اس [ع] (ع) آطریلای، اطریلal.

حشیشه الاسد. [حق شت] ل اس [ع] (ع) اسدانهس، (داود خیر انتها کی) جعفیل، او و بیچی. (اصحف او و بیچ).

حشیشه الافقی. [حق شت] ل اس [ع] (ع) بالسکه (داود خیر انتها کی)، بلسکین، بلسکی [بریل کا] از بری.

حشیشه الاورام. [حق شت] ل اس [ع] (ع) دهون ایوب، امدادیون، امدادیان، (داود خیر انطاکی) بیچی.

حشیشه الپرائیت. [حق شت] ل اس [ع] (ع) کیکداش، مؤذن نظره گوید، بلنت شام کله.

اساره، ای هر تن، [غ] غر استعمال شماری فارسی زبان متعلق گیاه، ای خواجه با بزرگی افتخار چن ترا برگیر چاشتوون و بربار میدر و حشیش (۱)، چو بداند سلام مر [بکوه] دیش، چگوئه رمعی مانند یکندو دیه حشیش، ای مولوی، کاو کبود تا قوریش او شوی، خاک وجودنا حشیش اوشوی، مولوی، از برای ای تقدیمی خام درش آتش ایکنی دد این مر ج حشیش، مولوی، زنده بیوهید و در حشیش آمد هزلیات سعدی، بفراد کردن بدمدار (زیش) که دستار ینه است و دیشت حشیش، بوسنان، این بیهار این آنرا بعلی مطلق گیاه بکار برد، و هو [ای عرب العی] تبریز، منهنه نفس شبیه به ایکون بین الشجر والعلیش، (این البیطار)، [هرس، بیکه، آنجه از بر که خشک شلده ایهه هندی مازنده تغیر دارد، کوهدی که بر گهای خانده ایهه آید و از آن جرس و بیکه گشند، خاصیت زنده، در گف حشیش کو زمانی میره اند از خودش، مولوی، سبزه، ورق الغیال (زاده اشت مؤلف)، [خشک]، رایس اخراج الولد حشیش، ای بایس، بجه که در شکم شدک شده باشد، بجه مرده در شکم، در بعضی کتب بهمنی بتفود و بربود، کیمیه کندم و جو و امثال آن آورده اند، لکن ظاهراً آن هصفت چشی باشد، پاییم صحجه، حشیشه. [حق] (ماخ) دهی است از همان سفن یا هش ذر کشورستان کرمان واقع در ۲۰ هزار کمی، ای خانه، دسته مار و زرند، پانق، ای ای بیت واقع در جلگه، مبتل، دارای ۱۶ آن سکنه، میباشد، فارسی زبانند، از قنات مشروب میشود، محصولاتش اقلات، میوه های پسته، پنبه، امالی، بکشاورزی گندانه میگشند راه، مار و راست، (از فرهنگیه چهار ایان ایران - ج ۸)، حشیشه، [حق] (ماخ) از سرداران لشکر شلیله هایی ده چنگه غله صاحب الرزق است رجوع به این ایز ۱۱۹۷ شود،

حصا کلیه، [تح رت ک "سی] (ع ۱) درجوع به حصه شود، || بیماری حصه، بیماری آمدن شنگه در صوفی، || بیماری حصه کلیه، درد و بیماری که از زید آمدن حصه بدگرد تولید کند.

حصانی، [تح عا] (منسیب) منسوب به حصه.

حصا حصن، [تح ح] (ح) حصن، شکنها، سکریزها.

حصاد، [تح] [وح] (ع مص) درودن (دهار)، (روزان)، (نایق الصاد) بهمتو،

و (ترجمان عامل بن علی) درویدن، درودن، بدرویدن درو، درود، دارا، دروگردن،

درودن بدعن، بصد، اختقاد، مقابله،

درع، دریدن کشیده پادا، پس بخوتون باشد، جهاد و اعتقاد

چنان این کشتن قیامت و مهد، مولوی،

صاحب قاموس کتاب مقدس کوید، موسوم

حصاد کامی بواسطه پست و پاشنی محل

تفاوت نماید همانکه موسم حصاد محظی

زودتر از محل دیگر رسد و حصاد جویان

محظه، هر یک موسم خود می دری بآمه

هر یک ترا اسمی خاص بود، همانکه حصاد کنند

(ازن سو تپل ۱۷۰۱۲) و حصاد پو (کتاب

روت ۱۳۴۰) و فقره، گندیدا پادشاهی تور

میدرویدند (ارمیا ۱:۶،۹) و دسته پیانه های استه

(روث ۱:۶،۷) (مزامیر ۲۹:۷) و بر مراهمها

گندیده همتر من گامبر وند (عاموس ۱۳:۲)

و در آنجا آنها را بواسطه کار و اسماهیک

مخصوص اینکار بود کویده بهات میدادند

و سوانح (سفر ثبت ۲۰:۴) چنان بوده

که دهان گاؤان خرم کوب رایه بندند، و موسم

حصاد موسم فرج و شادی بود

(اعبا ۹:۴) و حصاد در کتاب روت

پیان مفصلان گفته است، اما درجهه جدید

بیسی مسیح حصاد را اشاره با انتشاری

دنیا و انجام عالم میدراید (من ۱۳:۳۹)

که حصاد گندیده کان ملانکه میباشد و

میفرماید که آن فر هندر آن وقت داش خود

را پیش خواهد آورد (زیرا اکه حاصل زمین

خشکیده است) (مکاشة ۴:۱۵) (ناموس

کتاب مقدس)، و جوی به درو شود.

حصاد، [تح م] (ع را) رج حصاد

حصد، درو گران، دروده گران.

حصاد، [تح م] (ع م) ساصد،

دو و گر، لذت بالله از حصاد درو گر، (مهند)

الاساء، درود گر.

حصاد، [تح] (ع را) درو، هنگام درو،

حصادت، [تح ت] و [تح د] (ع را)

حصاده، هنگام درودن کفت، درودنگاه،

هنگام درو، (متهی الارب)، || کیاهی

است که از خوددن آن گوسته داشت

چنان عارض کرد، || کشند دروده، حسبه،

حسبه، مصوده،

بدین، ذن بداقم، (آندراج) || باد روشنی گرد و هبار (آندراج)، || زمین بی کیاه (معجم البلدان)، || الحبة حصانه، دشنه شکسته و گوشه که در از شود (مهلب الاساء).

حصاء، [تح م] (لخ) نام اسی مرسرانهان مردانه و حونین مرادس بوده است.

حصاء، [تح ع] (لخ) (یهیه ازان

اشی هدایه این ای بکر، (معجم البلدان)،

حصائد، [تح و] (ع را) چه حدبه،

دروده ها، درویدهها، حصاده السنة، کلامهای مکروه که موجب دروغ از شود،

کفتارهای بیوهده، گفتها که بدان زبان بیرون، (مهلب الاساء)،

الناس حصائد استههم، مردمان دروده های زبان خوشنده، یعنی گفته های آنان سبب مرگ که ر فعل ایشان است.

حصائی، [تح ع] (لخ) حسن این

جیب، صفت است.

حصاقغان، [تح] (لخ) هزارهستان

تیاد گان بخش خوده شهرستان مشهد ۱۱ هزار کثیر شمال مشهد، سر راه مازو عموس

مشهد به شوارب جلگه، معتدل، سک

۱۱ تن شیعه ارسی زان، آب از تنان معمول، غلان شدن زراعت میانداری راه آتو میل دره،

(از فرهنگ پژوهی افایران ایران ۱۶)

حصائل، [تح و] (ع را) رج، حصابة، (متهی الارب).

حصاب، [تح] (ع مص) حاصب، حصب،

حصاب، [تح] (لخ) (لخ) موضعی است و

منی که از آنجا رسی چهره کند، و آنرا

پیام مصعب ایز نامند، يوم الحساب روزی

است که در شمر بدان اشارت شده است،

(معجم البلدان).

حصاء، [تح] (ع را) سکریزها،

سنگ ریزه، (دهار)، (دهار)، (متهی الارب)،

شن، یکی آن حصاء است، و در نداول

شراک از ارسی زبان هر آن خوش افلاطه است،

رجوع به حصاء، || جوهر جوهری کی در مثانه و گرفه و معاو و گدو طحال و رو بیدا

شود، نهانی کویده،

|| رخندات مدن از سه طache، دسم مخصوصه، حص، [تح م] (ع را) درس (معجم البلدان و بیهوده ای از این اخبارات بیهوده)، اسیریه، || ذهران، رج، مخصوص آن معرفه مروارید، (متهی الارب)،

حص، [تح م] (لخ) نام چند موضع است به تو ای حص، و خمر آن معروف است، (معجم البلدان).

حصا، [تح م] (ع را) نام چند کوه از آن بی ای بکر ای کلاب، و بعضی کوههای اندامیزد گهرون آب قیمه مربو راست، حص، [تح] (ع را) حاصه است که در زمان ای خدا، و در نیمه اول خاوری زبان هر آن خوش افلاطه و یکی بجای این از هکس کل سرخ همیقت خود گوئی حصان ناصر خسرو،

در این سه از نفیت من هست بر حسبه، چون بر حسبه گویم خود هست بی حصان،

لشها را میخورد مدن همها، پشم از عین ای رعیت است بر گرد و حصان، مولوی،

وای ناینا همها باشد حصان تاینکت سرگون او بر حصان، مولوی،

چشم بیها بهتر از سبده حصان چشم بشناسد گهرون را از حصان،

میدانهای سکلایانی را دیدند در حرم کعبه، روی بر حصان چاده و بیگفت...،

گلستان، یارب بست او که فر زد و دوایم شد،

تبیح گفت در گف بیون ای حصان، سندی،

حصان، [تح] (ع را) سکریزها،

سنگ ریزه، (دهار)، (دهار)، (متهی الارب)،

شن، یکی آن حصاء است، و در نداول

شراک از ارسی زبان هر آن خوش افلاطه است،

رجوع به حصاء، || جوهر جوهری کی در مثانه و گرفه و معاو و گدو طحال و رو بیدا

شود، نهانی کویده،

پیغ خاله و ماده هملتین و بهدافن، سنگ

ریزه، علامه کویده، آن جوهریست از ماده سلک که در مثانه

و کله متکون، و در زوده و چیز و شن

لیز تواید میشود، حسب تولید آنهم استعمال

غلدهای لزج که هزارت خیرین به آنرا تهیی

میکند میباشد، چنان که در بیرون از جواهره کر

گردیده است، (کشاف اصطلاحات الفتن).

حصاء، [تح م] (ع را) ذن موی رله از سر، ذن دخ سر، (آندراج)،

مؤذث ای حسن بی موی، (معجم البلدان)،

|| سال نیک، (مهلب الاساء)، سال بیانع و بی شیخ، (متهی الارب)، || ذن

ذن و پجه... گیش میکردند، به حصار
نوی و حبیب، (ابوالفضل بیهقی)،
حصار پشمیر گشاد آمد.
(ابوالفضل بیهقی)،
مردم بسیار پدیدار حصار آمده بودند و
کوچه‌های آب از دروازه و میدان و مردمان
می‌بینند و می‌پرسند که رهبر شنیده
بودند و جوهرهایی بر زمگه همه شنید و پنه
قطره آب بود.
(ابوالفضل بیهقی ص ۲۷۷).
کفته: در حصار پنج چاه است و شکر آب
بعد. (ابوالفضل بیهقی ص ۲۷۷).
بلکه که که در حصار دجوایست
که که دو قسم است در گلوب و مثا،
ناصرخسرو،
این ملک زود دوای مردمان
صعب حصار است بلند بخت،
ناصرخسرو،
اندرین شنکه حصار متشتری دل
گرده دل دلم از هقل حصارست،
ناصرخسرو،
حصاری داد بزدان بندگان را
که شیطان را بدو دنبست سلطان
ناصرخسرو،
شداده حصار آن کس که بازد
زیهر او فکد آفاق وادکان،
ناصرخسرو،
جز علم و هل هم اورزم
تأیسته درین حصار،
ناصرخسرو،
روز خیر چون تا بیکر و عمر آن در فکند
بلطفه کند آن نوی دراز حصاری نامی،
ناصرخسرو،
از این سیاه بوجبله
وچاره و ماند، در حصار،
ناصرخسرو،
آن جماعت در اندرون حصار گریختند.
(ترجمه بیهقی ص ۲۸۵)،
حاجت آلتوتاش و ارسلان جاذب پیرامن
حصاردا فرا گرفند.
(ترجمه بیهقی ص ۲۴۳)،
زیب دراست همی رفت تیوار شباب
زیبم او همه پیش و پس حصار گرفت،
مسعود سعد،
در این حصار ساختن من هست بر حصیر
بین زیر حصار گریم خود هست بر حصار،
مسعود سعد،
ستگ بر راه حصار مزن
که بود که حصارستگ آبد
گلستان،
بران حصار زدیوانگی جنان شده ام
که اختران مده زیوم همی خالی آشتند،
مسعود سعد،

بکر حصار اندر آمد سپاه
ندیشند چنانی بدن گام راه،
فرودسی،
جند سال اگر ماند اندر حصار
ذیجن نیایش بیزی بکار،
فرودسی،
نهر شد ذکرها سر کنندادار
گریزان هر وقت سوی حصار،
فرودسی،
بر اندر سر و شرق مسوی پلاقام
بدان حصاری کریچ او بچل شهلا،
فرودسی،
بیکی تیمهی ناش کندران حصار
وزیر او کرد بدو غیر بجا گلزار،
عسیدی،
و هنوز حصار را همان کردند و سیل قیست
وستور پدست لشکر افتاد،
(ابوالفضل بیهقی)،
این علی فهمندی جایی که اور اهمند گفتدی
و حصار قوی در سودا شنی بر سر کوهی داشت
پدست آوردند بود که بعیق حال مسکن بود
آنها را چنگکه مقدن،
(ابوالفضل بیهقی ص ۲۷۶)،
ملائین حصار خود بر جوشیدند و بیکار گئی
خر و شن کردند، (ابوالفضل بیهقی)،
همجین که اینجاها است آنجا نیز حصاری
بود، (ابوالفضل بیهقی ص ۱۰۸)،
کروهی از ایشان بحصار النجاشی کردند،
(ابوالفضل بیهقی ص ۱۰۹)،
همگان آفرین گردند که پهان حصاری
بدان مقدار مردم استند شده،
(ابوالفضل بیهقی ص ۱۱۱)،
ذن و پجه و چیزی که بدان میرستند که گسل
میکردند به حصار قوی،
(ابوالفضل بیهقی ص ۱۱۳)،
بر قیست و قصد حصار شان کرد،
(ابوالفضل بیهقی ص ۱۱۴)،
حصاری یانش سخت حصار،
(ابوالفضل بیهقی ص ۱۱۳)،
کفته در همه غور معکسر از آن حصار
بست، (ابوالفضل بیهقی ص ۱۱۳)،
فرمود تا آن حصار بازین بست گردند
تا پیش هبیج مقدسی آنها ماوی نازد،
(ابوالفضل بیهقی ص ۱۱۱)،
و این نیز حصاری بود سخت استوار،
(ابوالفضل بیهقی ص ۱۱۴)،
پس از آنکه حصار متده آمد،
(ابوالفضل بیهقی ص ۱۱۱)،
امید... بر نشست و قصد حصار شان کرد،
(ابوالفضل بیهقی)،
آنها کافران بلهنگر و توییتر بودند معاشر
بسیار و حصارهای فوی داشتند، (ابوالفضل،
بیهقی ص ۱۰۹).

حصاد کردن، [آخ] و [آخ که که]
(من مر کب) درودن، بلدرودن دروبین،
بلدرودن، درود کردن،
حصار، [آخ] (مع مع) معاصره کردن
کسی را در چنگکه، (کشاف اصطلاحات
اندونز) مخفود کردن کسی را سیاهی را،
معاصره، حصاری کردن کسی را چنگکه،
حصار، [آخ] (مع آ) اباخون، (غزنگ)
اسدی)، حصن، دژ، باره، باره دژ، دژ،
قلعه، قلعه، مغل، (نمای)، سور،
(نمای)، باره،
چوشع از دز دز پهروخت و گفت
که گشتم با بخت پیدار چفت...
چنگکه وی آمد حصارو به
پسی مایه در هرم چکتهه...
بیکی نخت بیروزه اندر حصار
پائین، نهاده و داده باره،
هه مردم سجن پیش آمدند...
فرودسی،
شب و روز یکماهان چنگکه بود
سپه را باید در هفت چنگکه بود...
چوشب بر زمین پادشاهی گرفت
و در باره پدرها میاهی گرفت
ذین فرگون کوه چون نیل شد
ستاره بکردار قنبل شد
نو گفت که شمع است حیضه هزار
بیاوخته ز آسمان حصار،
فرودسی،
پیلهه بر آید بیام حصار
قرود آید از بام در نامد اور،
فرودسی،
برسته کرم چنید و از
عفایکه در دز گشاده بیلز
پو آن بارها و آند اندر حصار
بیاوامت کار آن نه نامدار،
فرودسی،
بر آن باره دز گذشتی سوار
گرفتند زلشکر مر آن احمد اور...
بیکه همه بند حصار بلند
پشهر اندرون شد سیاهه ارجمند،
فرودسی،
پادرد گنج و سلیع از حصار
برد خواشندلشکر و کارزار،
فرودسی،
که بیکه بیهه زیشان میان حصار
بازند با هر کسی کارزار،
فرودسی،
حصاری زستگ است بالای کوه
پر از سیره و آب و درواز گرده،
فرودسی،
سر یورده اورز شهر باز
کشیده بردشتی پیش حصار،
فرودسی،
اگر لشکر آبد سوی کارزار
بود آب ماره جای حصار،
فرودسی،

حصار

- گردن مخلف اورا در حصار گرفت. (پیکران میان غربیان معارض او غنایم را داد). (از پنهان پیشی). - شهری که مسکن و موطن ایشان بود در حصار گرفت. (ترجمه پیشی).

- به حصار داشتن، معاصره گردید.

- مخصوص کردن، و مدت‌ها مرای اورا [مرای غیان] را بحصار بدهاشت. (مجل: التواریخ).

- در حصار گردید، افزار حصار کردن خبر (ناجی‌الصادقیه‌قی).

- گردان حصار آسان، کهره‌ای گشی پکار آندران گردیدون به گردان حصار آندران، اسمی،

- در حصار شدن، تھصین.

- حصار شدن، معاصره شدن، مخصوص شدن، سچاج باشکری‌بند و با عبد‌الله‌جگ‌بیوست و سکه حصار عده، (ابوالفضل بیهقی ص: ۱۸۶).

- حصار بیوذه، حصار فیروزه، حصار هزار بیخی، کنایه آذآسان است.

حصار، [بح] (ازخ) نام شهر پس‌حسن خبر؛ زیع تکه چنان حماری قدرها را بر آن تنگباری.

خسروی‌بیرون.

حصار، [بح] (ازخ) دهی است جزو دهستان خود، پخش کرج شهرستان تهران. یکه هزار کری خاور کرج یا هزار گری شمال پل کرج، ناحیه‌یست واقع در کوهستان ولی متنقل دارای ۹۲ هن سکه می‌باشد.

نارسی زیانند - مخصوصانش خلاف، هن شن اقسام بیوذه و قلمستان، اهالی پکتاور زنی کلدان می‌کنند. راه‌ماشین روی هر مخصوص تهران از وسعتان آبادی می‌گفرد. یکه باب دیستان دارد.

(فرهنگ جغرایی ایران - ج یک).

حصار، [بح] (ازخ) دهی است جزو دهستان افشاریه بخش آذچ شهرستان قزوین.

وائع درجه هزار گری همال خاور آوج و یات هزار گری راه شوسته‌دان، ناحیه‌یست واقع در دامنه ولی متنقل. دارای ۴۲۴ هن سکه می‌باشد ترکی و نارسی زیانند. از رودخانه خروج مشروب می‌شود مخصوصانش، خلاف، اتفکر جستگی نیز بزری اهالی پکتاور زنی قالی، جاچیم باقی کندان می‌کنند از پناه قدریه آن کلروانسرای شاه جاوسی است که غایل استفاده است.

(فرهنگ جغرایی ایران - ج یک).

حصار، [بح] (ازخ) ملای کنار جاده تهران و غروین در ۱۲۹۰۰ گری تهران میان کوننه و شریف آباد.

حصار، [بح] (ازخ) دهی است جزو دهستان خود، پخش خرقان شهرستان ساره واقع در

سه گاه پاده، (برهان).

|| در اصطلاح احکامیان بودن کوکب است میان دو کوکب معدیانه و دو کوکب نعم در میان گرفتن دو کوکب آفسن پاشد کوکب زاپکی ازیش دیدگری از پس، و صاحب کشان اصطلاحات الفتوح گوید، حصار، پسکر حمل حعلی، ... لزد منجان بودن کوکب است بیان دو کوکب دو یک برج یادو بدرج که پیش ویس او باشد، یا میان شماع دو کوکب بدان سفت، و آن کوکب را مخصوص خواهد، کذا قی کفاية‌ائمه‌اعیم.

بدانکه بودن مخصوص میان دو سعد دلیل قایت سعادت است و بودن میان دو نعم دلیل غایت نعمت، انتہی.

|| نوعی ازیلان خروج آن بالش ماشی باشد که پر شرافتگانه ایش ویس او بلند گشته‌بر آن سواره شوند. (مادا شمشون).

امثلاً سیه را زدمشیر باید حصار.

سیاه را دلیری خلاصی بنشد که پار و دز، - چا حصار ایمان است.

- ازمنیه سود تهدید مردا روش حصار، (ایشاتکونا یار کم الموت ولو کنیتی بر روح مشیة، فرآن).

ترکیبات،

حصار گرفتن در ...، تھصین در ...، (زوزنی) متھصین شدن ... درهای حصار دار یروی شدن بشن ویر بازه‌امنگیکن؛ سین حرمی حصار گرفت و یعقوب [بیت] آنجا فرود آمد. (تاریخ سیستان)، احمدابن عبد‌الله‌الخجستانی شلاف ییدا کرد و نشابور حصار گرفت. (تاریخ سیستان).

هزیستان چون بد مرسدند آنرا حصار گرفتند و سخت استوار بود.

(ابوالفضل یعقوبی، ص ۱۱۴).

عبد‌الله‌بیشمکه را حصار گرفت. (ابوالفضل یعقوبی، ص ۱۸۶) و چمن را حصار گرفت پسکر گان،

سواران رومی پرسند هزار حلب را که فتحی کسر حصار.

- حصار دان معاصره گردن، مخصوص ساختن، و قلمه طیلکه را حصار داد و پسته و خراب کرد. (راحة الصدور راوی‌ندی).

پقداد را حصار داد و پسته با خلیله، مصالحت گفت. (راحة الصدور راوی‌ندی).

وحصار سرتند داد و هر آده و متینی نهادو پسته، راحة الصدور راوی‌ندی، سلطان سنبهر پیغمبر ماه حصار داد (سرتند را) و پسته، (راحة الصدور راوی‌ندی).

ویخت نصر یا صد هزار سوار آنرا حصار داد و نتوانسته ستدن (مجل: التواریخ).

- در حصار گرفتن، مخصوص ساختن، معاصره

|| بناء گاه، پناه‌گاه از دشمن را انگاهه‌دار جازینه، پاد ثوابد جهان آفرینش، پاد ثوابد جهان آفرینش، پاد ثوابد دل نیمه‌وپایه و حصار تویاد، فردوسی، جهان آفرینش، پاد من ایست، دل نیمه‌وپایه و حصار من ایست، فردوسی، و درگر که دارند پاد من ایست، چه است و پیش حصار من ایست، فردوسی، مرکبت را خوب حصارست که او را دانسته خدمه پام وزعن و درود پیواد، افسر خسرو، جان پیشکه ده رخود را حصار کرد، نارده‌گر زده رهظیر حصار من، ناصر خسرو، از غطر آتش و غلاب اید دین و خرد کرند حصار من، فاضر خسرو، سیدرا هیچ حصاری بروج باز جرم، مدعی، هر که او نور را حصار کند، تیر شیطان بر او چکار کند، اوحدی، همه هقل دیار جان علم است ددو گپتی حصار جان علم ایست، اوحدی، || پره، پره تغیر و والان: هیئت‌تبع قورنیتو داره شب و روز، ملک برشهم بیر، پیشه بیر شیر حصار، ارغی، || دیوار، سور، پسونی حصار دز آذر کشید، بیان د پره سیه گسترد، فردوسی، تا نفس هست و نفس کاری کن کر دخوبش از عمل حصاری کن، اوحدی، تا پر گشاید شهاب سوزان، شاهزاده زخم من حصار دارد، مسعود سعد، فردوسی، پکی دز پکردار بر تیغ کوه، شده آشیور با او هم‌بکر و، تهاده بر آن دز دری آهش، هو آرام‌گه گشت و عم جای کین، پکی چشم بوده بر کوهار زبعث اند آمد میان حصار، هه لشکر امروز یا ز توفیم گرفت زین بد آرمه حصار تویم، فردوسی، نا شبیه بیست از جمله بیست و چهار شبیه موسی‌پی، و آن بلندی حجاز است درستی آن

وافع در چند که ، متفاوت دارای ۲۱۰ تن سکته بیش از نیم کی زیان‌دازه شرکت بیرونی مخصوصاً محصولات غلات و بیوپات بکشاورزی گله‌داری گذران می‌کنند . راه مالرو است . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج چهارم) . حصار ، [ج] (اخ) دهن است از تعداد آن تا پنهان از کان پشت بود که شهرستان مهاباد واقع در هفت هزار گردی چنوب اوکان و دهن از گردی بلختر هرسه بیکان به سر فاسیه بسته واقع در چند که متفاوت سالم . دارای ۲۰۰ تن سکته بیش از گردی چنوب ، از قنات سبین رود مشروب می‌شود . (زبانه ، از قنات سبین رود مشروب می‌شود محصولات غلات بیکان ، بیوپات چند که گله داری گذران می‌کنند از منابع دستی جاچم باشی . راه شوسه است . (فرهنگ جغرافیایی ایران - چهارم) . حصار ، [ج] (اخ) دهن است از شهرستان مهرآزاده پشن پستان آباد شهرستان تبریز واقع دره از از گردی جنوب بلختری بستان آباد و ملاده هراو گردی شومه بستان آباد تبریز ناجه بست واقع در جمله سردمیر دارای ۳۶۷ تن سکته بیش از نیم کی زیانند . از رودخانه سهند آباد و چند شرکت بیرونی مخصوصاً محصولات غلات بیوچه اسباب می‌شوند . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج چهارم) . حصار ، [ج] (اخ) دهن است از چنانه که داری گردی جنوب بلختری پشت دجهاد هزار گردی شومه بستان آهن مراله میانه . ناجه بست کوهستانی - متفاوت مالازار باشی دارای ۴۹ تن سکته بیش از گردی و زیر کی زبانه گذران می‌کنند . راه مالرو است . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج چهارم) . حصار ، [ج] (اخ) دهن است از چنانه که داری گردی جنوب بلختری پشت دجهاد هزار گردی شومه بستان آهن مراله میانه . ناجه بست کوهستانی - متفاوت دارای ۱۱۸ تن سکته بیش از کی زبانه . ترکی زبانه از چشم متروک می‌شود محصولات غلات . پندت ، هندی ، ایزدی ، آهالی بکشاورزی ، گله داری گذران می‌کنند . راه مالرو است . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج چهارم) . حصار ، [ج] (اخ) دهن است از شهرستان مهاباد بیش از چنانه که داری گردی شومه بستان آهن مراله میانه . ناجه بست کوهستانی - متفاوت دارای ۱۵۳ تن سکته بیش از چنانه . از چشم متروک می‌شود محصولات غلات . هندی . آهالی بکشاورزی گذران می‌کنند از منابع دستی ، گلایم ، بیاچم ، آقی راه مالرو و محب العبور پنهان دارد . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج دو) .

حصار ، [ج] (اخ) دهن است از شهرستان چهار باره بیش سرداران شهرستان زنجان واقع در ۲۶ هزار گردی شومه بستان زنجان . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج دو) . حصار ، [ج] (اخ) دهن است از چنانه که داری گردی جنوب بلختری پشت دجهاد هزار گردی شومه بستان آهن مراله میانه . ناجه بست کوهستانی - متفاوت دارای ۱۲۰۰ تن سکته بیش از گردی زیر زمین . از چشم متروک می‌شود محصولات غلات . دارای ۲۶ هزار گردی شومه بستان زنجان . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج دو) . حصار ، [ج] (اخ) دهن است از چنانه که داری گردی جنوب بلختری پشت دجهاد هزار گردی شومه بستان آهن مراله میانه . ناجه بست کوهستانی - متفاوت دارای ۱۱۸ تن سکته بیش از گردی زیر زمین . از چشم متروک می‌شود محصولات غلات . پندت ، هندی ، ایزدی ، آهالی بکشاورزی ، گله داری گردی شومه بستان آهن مراله میانه . ناجه بست کوهستانی - متفاوت دارای ۱۵۳ تن سکته بیش از چنانه . از چشم متروک می‌شود محصولات غلات . هندی . آهالی بکشاورزی گذران می‌کنند از منابع دستی ، گلایم ، بیاچم ، آقی راه مالرو و محب العبور پنهان دارد . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج دو) .

حصار ، [ج] (اخ) دهن است از چنانه که داری گردی جنوب بلختری پشت دجهاد هزار گردی شومه بستان آهن مراله میانه . ناجه بست کوهستانی - متفاوت دارای ۱۲۰۰ تن سکته بیش از گردی زیر زمین . از چشم متروک می‌شود محصولات غلات . گله داران می‌کنند . از منابع دستی گلایم ، بیاچم ، آهالی بکشاورزی گذران می‌کنند . راه مالرو است و از ملاراق هر آباد می‌توان اتومبیل برده . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج دو) .

حصار ، [ج] (اخ) دهن است از چنانه که داری گردی جنوب بلختری پشت دجهاد هزار گردی شومه بستان آهن مراله میانه . ناجه بست کوهستانی - متفاوت دارای ۱۱۸ تن سکته بیش از گردی زیر زمین . از چشم متروک می‌شود محصولات غلات . گله داران می‌کنند . راه مالرو است از چنانه که داری گردی جنوب بلختری پشت دجهاد هزار گردی شومه بستان آهن مراله میانه . ناجه بست کوهستانی - متفاوت دارای ۱۵۳ تن سکته بیش از چنانه . از چشم متروک می‌شود محصولات غلات . هندی . آهالی بکشاورزی گذران می‌کنند . راه مالرو است و از ملاراق هر آباد می‌توان اتومبیل برده . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج دو) .

حصار ، [ج] (اخ) دهن است از چنانه که داری گردی جنوب بلختری پشت دجهاد هزار گردی شومه بستان آهن مراله میانه . ناجه بست کوهستانی - متفاوت دارای ۱۱۸ تن سکته بیش از گردی زیر زمین . از چشم متروک می‌شود محصولات غلات . گله داران می‌کنند . راه مالرو است از چنانه که داری گردی جنوب بلختری پشت دجهاد هزار گردی شومه بستان آهن مراله میانه . ناجه بست کوهستانی - متفاوت دارای ۱۵۳ تن سکته بیش از چنانه . از چشم متروک می‌شود محصولات غلات . هندی . آهالی بکشاورزی گذران می‌کنند . راه مالرو است و از ملاراق هر آباد می‌توان اتومبیل برده . (فرهنگ جغرافیایی ایران - ج دو) .

در میل هزار و گزی شال خارجی پچتورد .
سر واه شوشه بجهودی بقوجهان نایخوبیست
واقع در جلگه - متین - دارای ۱۳۰ تن
سکنه بیاشد . کردنی و فارمی آرباته .
ماز رویخانه مشروب میشود مخصوصاً لاش :
غلات - بن شن اهالی بحکمازویی امداداری
کلران میکند - واه مالرو است .
(فرهنگ جغرافیای ایران - ج ۹) .
حصار ، [ح] (آخ) دهی است از هفستان
لطف آباد بهش لطف آباد شهرستان دره گز .
رشن هزار گزی خاور لطف آباد نایخوبیست
واقع در جلگه - متین دارای ۱۱۲ تن
سکنه بیاشد ، تر کی زبانه ، از چند و
غلات مشروب میشود مخصوصاً لاش غلات .
پنه - اهالی بحکمازویی گذران میکند واه
مالرو است .
(فرهنگ جغرافیای ایران - ج ۹) .

(فرهنگ جغرافیای ایران - ج ۹) .
حصار . [ج] (ان) دهی است ازدهن: ان
 لاین بخش کلات شهرستان دره گز واقع در ۶۰
 هزار کمتر شعبان باختری کلات، ناحیه است
 کوهستانی - معدن دارای ۲۰ تن سکنه
 میباشد. کردی، فارسی زبانند. از روودخانه
 مشروب میشود. مخصوصاً انشاعات غلات اهالی به
 کشاورزی گذران میکنند. راه مالرواست.
 (فرهنگ جغرافیای ایران - ج ۹) .
حصار . [ج] (ان) دهی است ازدهستان
 لاین بخش کلات شهرستان دره گز واقع
 در ۶۴ هزار کمتر شعبان باختری کلات ناحیه
 ایست واقع در دره مردمبر - دارای ۱۱
 تن سکنه میباشد. دارای جنگل چنار است
 (فرهنگ جغرافیای ایران - ج ۹) .

چهار، [چ] (راخ) دهی است از دهستان عربشاهان پیش شوست شهرستان پیربند واقع در دهستان دیوهز و گزگزی شمال باختیری شوست وده هزار گردوب هشتاد کلان تاشه بیست کوهستانی - محدث دارای ۱۰۱ تن سکنه میباشد، قارسی و عربی زبانه از قسمات مشروب میشود مخصوصاً لاثن، قلات بن من - اهالی پکناورزی عالم الداری گلستان پیکنند راه مالرو است .

(هر هشت چهار تا بیهی ایران - ج ۹)،
حصار - [رج] (راخ) ده استاد از بستان
کل غریر بخش خوست شهرستان به چند
وافع در ۴۹ هزار گزی خاور خوست و بارده
هزار گزی خاور گن، فاجعه پیست گردستان -
معدل دارای ۴ تن سکته میباشد خارسی
ذال الله، از تقاضات مشروب مشهود مخصوص لانش:
غلان اهالی بکثراورزی گذران میکنند -
دایه افرو است.

(فرهنگ جغرافی ایران ج ۹) .
حصار - [خ] (ایخ) دهراست از دهستان
پاک پختن سومه شهرستان تربت حیدریه
واقع در ۸۴ هزار کیلومتری شمال باختری تربت
حیدریه و بعد از گردی شال شوال شوسله صدر می
گماش راه تربت حیدریه ناحیه بیست آبادانی
متینل دارای ۴۰۰۰ تن سکنه می باشد .

سوسن لارسن، دفاتر اهالی پیکشاور فی گلستان
جیکٹنڈ، روانہ عالیرو و است.

(غرهنگه جغرافیای ایران ج ۹) حصار، [چ]الش دهی است ازدهستان مازل بخش جومن شهرستان بشابور واقع در هلت هزار کیلومتر شمال بشابور - ناحیه بیست کوهستانی - معتقدل دارای ۶۰۰۰ قن سکته میباشد. غارمی زیاند. از رویدنگه مشروب میشود. محصولات آنقدر اغلبات اهمالی بکشاورزی، کلبداری گلزاران میگردد. رواده مائراست. اهمالی برای دادوستدو گسبه بشابور مبروزند. (از غرهنگه جغرافیای ایران ج ۹) حصار، [چ]الش دهی است ازدهستان زیرخان بخش قدمگاه شهرستان بشابور واقع در سی هزار کیلومتر شمال قدمگاه ناجا. ایست واقع در دامنه - معتقدل دارای ۴۹۷ کیلومتر مربع و داشت ۱۳۰۰۰ نفر.

ایست واقع نزد راهنمایی - مخصوص زبانهای ایرانی - این
بن سکته میباشد. قارسی زبانهای از قبالت
مشروب میشود مخصوصاً لش غلات اهالی
یکشاورزی و گلهداری گذران میکند -
رواه مال رو است .

(فرهنگ جغرافیای ایران ج ۹) .

حصاره [رح] (راح) نهی است از دهستان
نهج جلگه بخش خدیشه شهرستان بیشاپور
واقع دره هزار گوی شغاز خدیشه ناجه بیست
و اربع در جانکه مبدل . دارای ۲۵۸ تن
سکنه میباشد. قارسی زبانهای از قبالت مشروب
میشود. مخصوصاً لش غلات اهالی کی یکشاورزی
کریا میباشد. گذران میکند رواه از راه درو
است .

(فرهنگ جغرافیای ایران ج ۹)

حصار ، [ج-] (راخ) بهی است از دهستان
میان آباد بهش اسفراین شهرستان بخوده
واقع در ۲۰ هزار کیلومتر خاوری اسفراین
از ناحیه است واقع در دامنه کوه سیر .
دارای ۱۲ تن سکنه میباشد - گردی ،
نارسی زباند ، از فضای مساحتی بسیار
محصولات فلاتین بن شن . اهالی پکشاور رذی
مالداری گلزاران میگنند راه مالرو است .
اهالی این آبادی در ایام شکرانهای شاه
قریان تخت میرزا ، ساری گومیلاق و قشلاق
مشهورند .

(فر هنگ سفر ایلی ایران - ج ۹)،
حصار - اح ر] (راخ) دهی است از به - تان
مر آگر پخش خوده شهرستان چندورد واقع
در شش هزار کیلومتر جنوب باختری بختوره و
هزار از کیلومتر شرقه عمومی بجنورد به
اسفر آین ناحیه پست واقع در جملکه محدث،
دارای ۷۶۰۰۰ نیمسکنه میباشد. فر کی و مارسی
زمانند. از رویدخانه هامشروب مخصوص لانش
قلات، بن عن اعلانی یکشاووزی، «الداری
گندران عیکنند. راه مارو است.

(فرهنگ خزانه‌ی ایران- ج ۹) .
حصار - [رح] (لیخ) دهراست از دهستان
کرمان پس از حومه شهرستان بجنورد واقع

واقع در هیجده، هزار کمی شهال پاشنی، کشگار
و فله امرالله فاعلیه و مسکن کوهستانی، سرمه
دارانی ۲۱۰ لیم سکنه میباشد قارسی کردی
زباند از جنوب و غرب کوهچه ها مشروب میشود.
محصولاتش خلات، لبیات اعلانی بکشاورزی
گله داری گذران میگشند دریستان گله ارها
پیشود شاه آزاد همروزه راه ماربرو است.
(فرنگی هرات افغان ایران و ج).

حصار. [ج] [این کوهی است از دهستان مردا بخش ابلده شهرستان اهواز. واقع در هر کار که جنوب باختری ابلده نامه بیست کوهستانی - معمول دارای ۱۶۰ تن سکنه میباشد. فارسی بختیاری زبانند. از چند مشروع میشود، محصولاتش غلات اعلی پکشادری کفران میگشند. وله مالار و است (مردمکه) چه افغانی ایران - ج ۶]. حصار. [س] [این کوهی است از دهستان

حصار . [چ] (چ) دهی است ازدهستان
لجه‌اوی پشت دیلم شهرستان پوشهر دفع
درو ۴ هزار گزی جنوب دیلم کنار راه عمومی
گناوه به دیلم در ساحل دریا ، تاجیکیست
واقع در جاگه گرمه‌ی مرطوب ملازلیانی
دارای ۲۸ تن سکنه می‌باشد . فارسی (زبانه)
از چاه هنر و بستود مخصوص لاتق ، خلاص
و پس خرماهالی پکناور زی گنوان و پکنند ،
(از هنگ جزرا فیض ایران چ هفت) ،
حصار . [چ] (چ) دهی است ازدهستان
ایرج چشم اردکان شهرستان شیراز واقع
در ۴ هزار گزی شاور اردکان و ۶ هزار گزی
دام فرهن پل خان و خازمی ، تاجیکیست واقع
در زمانه مستقبل و ملازلیانی - دارای ۶
تن سکنه می‌باشد . فارسی زبانه از چشم

مترقب میشود مخصوصاً لانش غلات بر رفع
اعلای پکشاورزی گلستان میکنند و از فرعی
است .
(فرهنگ جغرافیایی ایران - ج ۷)
حصار ، [حر] (ارض) ده کوه جکی است
از دشتان انگهران بخش کوهوج شهرستان
جورفت واقع در ۲۰ هزار کیلومتر راه مالرد
کوهوج و بازدید هزار کیلومتر راه مالرد
انگهران جاسک ناجه پرست کوهستانی
گرس مرد دارای ۴ تن سکنه میباشد .
(فرهنگ جغرافیایی ایران ج ۸) .

حصار، [ج] (لارع) ده کوچکی است از دشتستان سومه پشم سامانک شهرستان پندیه‌یار واقع در ۷۴ هزار کیلومتری جاست و هشت‌هزار کیلومتر راه مازندران بهار جاست. دارای ۵۰ تن سکنه می‌باشد. (غرهنگ ساز ادبیات ایران - ج ۸).

حضرات، [چ] [چ] ده استده مان
امنیت آباد پوش قدمگاه شهرستان پیشاور
و اغوش در دواره هزار گز خاور قدمگاه و
هزار گز شالی خاکه شوسته عموی پیشاور
بسیهه، خانیه بسته افکر در لگه، گرمه
شونه ام دارای ۱۸۰ تن سکه میباشد
ناآرس فیلاند، از فعالیت های رو بیشود،

خلات، انتکور، عمل، اعاليٰ پيکشاورزی
گلزاران میکنند باز متابع دهن: قالی،
چاجیم یا قی، راه مالرو است و از احیان آب
گرم میتوان اتومبیل بود. (فرهنهک جنایاتی ایران ج یک).

حصار افغان. [ج] (لخ) دهن است از
دستان تباو کان بخش حومه شهرستان مشهد
و یاره هزار کزی شمال مشهد سر راه مالرو
عمومی مشهد، شراب، ناجه بیست واقع
در جله، متعدل دارای ۱۶۲ تن سکنه
میباشد، فارسی زباند، از قنات مشروب میشود
محصولاتش: غلات، اهالی پيکشاورزی،
مالداری گلزاران میکنند. و اتومبیل رواست.
(فرهنهک جنایاتی ایران ج ۹).

حصار افغان. (لخ) دهن است در دستان
پهنان یار کی بخش در لین شهرستان تهران
واقع در ۲۴ هزار کزی شمال در این سر راه
شوسه هزاران پارچه، ناجه بیست واقع در
جله، ولی متعدل، دارای ۲۶۰ تن سکنه
میباشد، فارسی زباند از قنات در پهلو و زد
رو و خانه هاجرود شرب میشود، اهالی
پيکشاورزی گلزاران میکنند، منزه، دهن، امام
جزء این ده است راه فرعی دارد.

(فرهنهک جنایاتی ایران - ج یک)

حصار او لماءم [ج] (لخ) دهن است جزء
دستان بهادر، هرب بخش در این شهرستان تهران
واقع در ۲۷ هزار کزی جنوب خاوری و زاده این
و هزار کزی جنوبی راه آهن، ناجه بیست
واقع در جله، ولی متعدل، دارای ۶۶ تن
سکنه میباشد، خارسی زباند، از قنات مشروب
میشود، محصولاتش، خلات اصیل چند
اهالی پيکشاورزی گلزاران میکنند راه مالرو
است. (فرهنهک جنایاتی ایران ج یک).

حصار بابا چنجه. [ج] (لخ) (کچ) (لخ)
دهن است از دستان تازار بخش حومه شهرستان
رضانه واقع در بیست هزار کزی شمال خاور
رضانه واقع در بیست هزار کزی شمال خاور

رضانه واقع در بیست هزار کزی شوسه رضانه پیشبرور
ناجه بیست واقع در جله، متعدل مالداری،
دارای ۴۵ تن سکنه میباشد، تر کی زباند
از نازلوجهای مشروب میشود، محصولاتش،
غلات، آتشون، پیشتر جبویات، کشمیر، اهالی
پيکشاورزی گلزاران میکنند راه ایباره رواست
(فرهنهک جنایاتی ایران ج چهارم).

حصار بالا. (لخ) دهن است جزء دستان
دیگان بخش گرماد شهرستان دماوند،
واقع در هشت هزار کزی جنوب دماوند و پنهان
هزار کزی جنوب دامشوه تهران از نزدیان،
ناجه بیست واقع در دهنه، و سرمهیر، دارای
۸۰ تن سکنه میباشد، فارسی و تر کی زباند،
از رو و خانه نار و رو و مشروب میشود، محصولاتش:
خلات، بن شن، میوه، جات سردسیری، اهالی
پيکشاورزی گلبه، چاجیم یا قی، گهراز، میکنند
راه مالرو رواست.

(فرهنهک جنایاتی ایران - ج یک)

دوشنبه، چادر جوی و بعض آباده و همین جوانی
واقع شده در دهنه اهل جیهون شرایعی بلاد
قدیمه، هائند ترمه دیده میشود اکثر اهالیش او
میکنند و لذا بر بن بخارا اوزیکستن نامه به
میشود محصولاتش همار است لذت چیزی،
پیشه، جشن و قیمه، در شهرهای عدهن طلاهم
پاکت شود. (از فهود سر بر لی) و قهقهه و
حصار را [در بخارا] هارت آزاده (ابوالفضل
یهودی م ۳۶۹).

حصار. [ج] (لخ) نام ایالتی است در
هندوستان و خلق پنجاب مر کوش هرس امروز
پهمن اسم پیمانه ساخت سطعش پا ۱۶۸
هزار مریخ پلخ کرده و ۲۸۴۶۰ تن
نقوس داشته است (قلموس الاحلام نز لی).

حصار آستان قاضی. [ج] (د) (ن)

(لخ) دهن است از دستان پهان ایاد
پلخ اسفل این شهرستان جنوره واقع در
خش هزار کزی جنوب باختری اسفل این
و سه هزار کزی باختر شوشه صوری جنوره
پاسفل این ناجه بیست واقع در جله،
متعدل دارای ۲۰ تن سکنه میباشد کرده
و فارسی زباند، از رو و خانه مشروب میشود
محصولاتش غلات، بن شن، پیشه راه اهالی
پيکشاورزی، مالداری گلزاران میکنند راه
مالرو است.

(فرهنهک جنایاتی ایران ج ۹).

حصار آفادمسعلی. [ج] (ک) (ع)

(لخ) دهن است از دستان چهار بلوک
پلخ سیمهه راه شهرستان همدان واقع
در سه هزار کزی جنوب خاوری همدان،
ناجه بیست کوهه، اتی - سرمهیر، دارای
۵۰ تن سکنه میباشد، تر کی و فارسی
زباند، از پشم، ورو و خانه دو راه مرادیه
مشروب میشود محصولاتش غلات، سبزیات،
پیدات، انتکور، اهالی پيکشاورزی و گلزاران
گلزاران میکنند از سنایع دمنی زنان گیم
پانی راه اتومبیل رواست.

(فرهنهک جنایاتی ایران ج ۹).

حصار آندف. [ج] (لخ) دهن است
از دستان ناروج پلخ حومه شهرستان
قوچان واقع در ۲۰ هزار کزی شمال باختری
قوچان، ناجه بیست و هزار کزی شهربازی
متعدل دارای ۱۱۸ تن سکنه، کرده و
فارسی زباند، از قنات مشروب میشود.

محصولاتش: غلات، اهالی پيکشاورزی،
مالداری گلزاران میکنند راه مالرو است.
(فرهنهک جنایاتی ایران ج ۹).

حصار ارضی. (لخ) دهن است از دستان
خرقان فربی بخش آوج شهرستان قزوین
واقع در ۱۰ هزار کزی شمال باختر آوج
و ۲۹ هزار کزی راه، میمه ای اسنه بیست واقع
در جله، ولی متعدل دارای ۱۱۹ تن سکنه
میباشد، تر کی و فارسی زباند، از قنات
و لاز رو و خانه مشروب میشود، محصولاتش،

فارسی زباند، از پشم، مشروب میشود،
محصولاتش غلات پنهان ابر شهربازی، افغانی
پيکشاورزی، قایجه، افغانی گلزاران
راه مالرو رواست.

(فرهنهک جنایاتی ایران - ج ۹).

حصار. [ج] (لخ) دهن است از دستان
قوچانه بخش پاچکیران شهرستان قره باغ واقع
در هفتاد هزار کزی شمال باختری پاچکیران
سر اهالی و معموی اوغاز به اوزمان، ناجه بیست
کوهه، پیکشاورزی سردسیر دارای ۱۸۰ تن سکنه
میباشد، کرده زباند، از پشم و رو و خانه
مشروب میشود، محصولاتش، غلات، گلبه، گلبه
اهالی پيکشاورزی، قایجه، جوان گلبه یا قی
گلزاران میکنند راه مالرو رواست.

(فرهنهک جنایاتی ایران - ج ۹).

حصار. [ج] (لخ) دهن است از دستان
مر کزی بخش طرق شهرستان مشهد واقع
در پیه بخارا گزی خاور طرق، خزاره شوره
صومی مشهد بطریقه، ناجه بیست کوهه، پیکشاورزی
معتمد، دارای ۹۸۲ تن سکنه میباشد.

فارسی زباند.

(فرهنهک جنایاتی ایران - ج ۹).

حصار. [ج] (لخ) دهن است از دستان
درآ آب بخش حومه شهرستان مشهد واقع
در ۴ هزار کزی شمال باختری مشهد و
سوزار گزی شاور راه مشهد به اوران ناجه
بیست واقع در جله، سرمهیر، دارای
۲۴۰ تن سکنه میباشد، قارسز زباند.

از رو و خانه مشروب میشود، محصولاتش،
غلات، اهالی پيکشاورزی، مالداری گلزاران
میکنند - راه اتومبیل رواست.

(فرهنهک جنایاتی ایران - ج ۹).

حصار. [ج] (لخ) قصه بیست به بیان
بنجای هندوستان و آن قصه را قبروز شاه
بی افکنه است و از ایشان پنام حصار قجریز
تیز خوانده میشود، موقع این قصه در
۱۶۹ هزار کزی شمال غربی، محلی است
و بر ساحل رود قبروز است، و سکنه آن
(۱۴۰۰) تن است، ساحل بیان حصار

که این قصه مر کر آنست (۱۶۸)، هزار

گزی سرمهیر و مردمش (۴۸۶۷۰) باشند.

(از ناموس الاحلام توکنی).

حصار. [ج] (لخ) نام قصه مستحکمی بوده
است در ترکستان در امارات بخارا در ۲۸۰ هزار
هزار کزی از جنوب شرقی خوارا و مر کز
خطه موسوم بهمین اسم میباشد، ۱۴۰۰ تن
نقوس، اسلحه شوب و ادوات و آلات آهنی
مرغوب دارد. این تعاشر ایمهی حصار شاهدان
ناعذ و در جله شاهدان جیهون جایگیر گردیده.
نهر مسی مس رفاب که وارد نهر نامبرده میشود
با چند نهر دیگر، چنین وادی شور و خشکان
متابل بچاب جنوب تشکیل میگند. بهمات
فو قانی این وادیه استور بارق و ناعذر دیده
بسخن جیهون مردانی میباشد، ولی نسبت
میانی باصفاست و هوای بسیار لطیف و مهندل
دارد و خود حصار با قصه های شهر آباء،

حصاری یائین و قویولویه [س] (راخ) دهی
است جزء همان تاریخ در پیش خود شهرستان
هموار است، واقع در هفت هزار کیلومتری جنوب دماوند
و ۱۰۰۰ کیلومتری جنوب راه شونه نهران
دماوند نامیده است واقع در دامنه سرمهی
دارای ۲۵ تن مسکن امی باشد. ترکی و فارسی
زبان است. از رویدخانه تاریخ و مشرب میتواند.
محصولات: غلات بین شن، سبزه زیتون و
اتسام میوه‌گات سردسیری. اهالی یکشاورزی
دایمیم؛ گلکم بالی، گلدران میباشد. مردمه
حسین آباد جزو این دهستان راه مازل و است.
(غرهنگی بزرگانی ایران - ج یاک)
حصاری بهلوانلو [ح کهبل گل] (راخ)
دهی است از دهستان گلیان پیش خیروان
شهرستان قزوین و نخست در میانده هزار کیلومتری
جنوبی آذربایجان و شیروان - مرداده حصاری و دهی
شیروان به امیر آباد، نایابه پیست کوهستانی.
مساحت دارای ۶۲۴۷ هکتار میباشد. نامه:
کردی زبان است. از جمله مشروب میشود،
محصولاتی خلاد بین شن، اهالی یکشاورزی
مالداری قالیمه و گرباس بالفی - راه مازل و

(فرهنگ جغرافیای ایران - ج ۹) حصار قره‌کنان . [رج ت که] (ارخ) دهی است از حصار قره‌کنان باز اندروز چای بخش سومه شهرستان رستمکوه . واقع در ۴۹ هزاری گردی جنوب خاوروندایه . ۵۰۰ هر آن گز بالشتر از آب روترا کمن . ایندیست واقع در جلکه . مسندل سالم . داری ۱۹۲ نز سکنه می‌اشد . ترکیز جانته فرماده اندروز چای شرود پیشتر . مخصوص لانش : «فلات ، نوترون ، انکوراجنشندر ، حیوانات ، اهالی بکشاورزی گذران می‌گذند . راهداری رواست و اتوبویل میتوان برید .

(فرهنگ جغرافیای ایران - ج ۱۰ هزارم)
حصار جق. [سرج و تج] (ایج) نام مکانی
است در سنجاق بیانور نزدیکی به کلار باشی
= (بیانور باشی) در اندرونی بدخشان از
آثارهایی بناخت شود. بعضی پژوهنیین بنشانند
که شهر شهیرتر و در این محل باخت بوده
ولی با تحقیقی شهر ناپیر درده تقطله چمنی
دیگری جایگیر شده بوده ایشان خلخال
این مکان خرابه قصبه موسوم به ایلیوم نووو
بعضی ایلیون جدید نیاشد که بعدها ناپس
شده. (فناوری اسلام ترک).

حضرت جلیل، [بردح] (باج) ایم فرمی
کوچکی است در ولایت طریقون در قصای
باوه از سه باغ چنانچه این قصبه را با آن اسام
پسکی یا کنایه معدوب میدارند. (قاموس
الاعلام ترکی).

حصه ای از حقوق . [ج] (ج) دعی است
از دهستان دیوند پشت سومه شهرستان
تیشاپور واقع در هزار کیلومتری باختیر نشاند.
نایاب بیست و اربع در چالکه - مدتین دارای
۴۲۶ آن سکنه میباشد . فارسی زبانند، از

آبادی واقع است. زنگ مالو نام است.
(زرنگ چهاراهنای ایران سج پاک).

حصار بیو علی، نام قریه، شهرستان طهران.
حصار بهبود، [حربه بُ] (آخر) دهش
از دعستان زاویه بخش خومه شهرستان تربت
جیدریه واقع در ۲۶ هزار کیلومتری خاور تربت
جیدریه و بکثه هزار گویی باخته نیاز آزاد
ناید، پسند واقع در بلوکه - مبتلز دارای ۱۰
تن سکنه میباشد، فارسی زبانند، از قنان

مشروب میشود. مخصوصاً لانش غلات ۱ بزن شن
اعالی پیکنکار و رزی و عاده ای ری گذرا کان میگذند
از بنای نمی توانی غایلجه باقی، دله مالر و
است (فرهنگ پتو رایانی ایران ج ۴).
حصار پیغمبر اصحاب . [چ ب] (پاچ)
دهی است از دهستان نازلو پختن - ومه
شهرستان رضابه واقع دره بجهد هزار گزی
 شمال یا انتی رضابه و ۵۰۰۰ کیلومتری
شوش رضابه بشاهپور، ناحیه پست و قمر در
جلگاه، محدود سالم دارای ۱۸۰ تن سکنه
میباشد. ترکی زبانند از تاریخ چاهی مشروب
میشود. مخصوصاً لانش غلات، چندلر، متون
حبوبات، گشنی، اعانی پیکنکار و رزی گذران
میگذند. دله مالر و است.

(فروتنگک-چتر انبلی ایران - ج چهارم) مهدار پاگین + [ج] (جخ) نهی است ازدهستان رهال بخش خوی شهرستان خوی، واقع در ۱۲۵۰+ کمتری جنوب باختری خوی و هشت هزار گزی باخته همومنه خوی شاهیدور، آسیدری و واقع در جلگه - معدن مالار رانی - دارای ۱۲۰ تن سکته پیاشدن کی زاند از روغنخوار مشروب میشود. مخصوص ولات غلات، آهالی بکشاورزی گذران میگردند. راه مالر است.

(فرهنگ جغرافی ایران) ج چهارم
حصار پالئین . [رح] (رح) می است
از بستان حومه پلش مرکز شهرستان
اهر واقع در جهاد هزار گردی جنوب اهر و به
هزار گزی شوسته اهر به تبریز ناجد است
کوههای - معمدالله اعلی دارای ۸۲
تن سمعکه میباشد . ریختی زیارتند از اهر
چای و چشم مشروب میشود مهم ولاش ،
قلات حبوبات . اعماقی بکنادرزی و گاهداری
کنادری و گاهداری

(فرهنگ جغرافی ایران - ج بهادرم)،
خصوصاً پائین، [ج] (ج) دهی است جو
دهستان بزنه دود چش قیدار شهرستان
زنجان واقع در هزار کیلومتری جنوب اختری
قیدار و مه هزار کیلومتری برآ و سومین ناحیه
پیست کوهستانی ایران دارای ۱۶۵ تن
مسکن می‌باشد. ترکی زبانند. از رویدادهای
برتر و مشروب پیشووند، مخصوصاً قفلات،
اهانی، بکشاورزی، قالیچه، گلیم، ماجروم بافی

حصصار بالا : (آخوند) دهی امین آزاد هستان
په نام هر بخش و روایت شور هستان تهران
واقع دره هراود گزی چنوب خاور و راهیون
سر راه زیب شوشه جواد آباد، تاجیه ییست واقع
در هله که ولی مقتبل دل رای ۲۳۲ تن سکنه
میباشد. قلعه سنگ زبانه از قلات مطریوب میشود
محصولات فلات اصیفی و چمند و قند، باغان
برداشتی پکشادر زی گلزاران عینکند راه
قریعی دارد.

(فرهنگی چهارمین ایران - ج ۱) حضار بالا، [خ] (ایخ) معنی است جزو دهستان ابریه روستایی قباد شهرستان زنجان واقع شده.^۴ هزار کیلومتری باختیری قیدار - سر راه عالی و عمومی - تا چهار میل کوهستانی، مردمیں دارای ۱۵۰ تن سکه میباشد. آن کی زبانش از زبانهای دهود میروپ میشود، معصوم لاتین: خلات، اعمالی، یکشاورزی گذران میکند. از صنایع دستی: قالیچه، گلابیه، چای، یافی و مازو است.

(از هنرها) جغرافیایی ایران (ج ۲۰)

حصار پرچان، [چ ۷] (راخ) دهی
است بزمیستان قره کوهی پیشتر سربند
شهرستان لارالوایح در ۴۲۰ هزار کیلومتر مربع
فاوری آستانه و بجهه هزار کیلومتر مربع،
ناجیر است کوهستانی، سردسیر، دارای
۱۸۸ تن سکنه، میباشد فارسی زبانند. از
روزانه همه مثوب بشود. «همولاش»
قلات، پندره، انگور، امانی، بکداورنی،
گله داری، فالی، گلوران میباشند. اتوسیل
متوازن بود.

(فرهنگ جغرافیای ایران) در
حصار پلاسٹی، [ج. ب.] (۱۸۷۰) دهی است
از وفتان آنچه بستان بود کان یغش بولکان
شهرستان مهاجر و افعی در هفته هزار گز شان
بولکان ۲۰۰ هزار گز آذو شوسه بولکان
بیان نداشت. ناچه وست واقع در جلگه هندل
سالم. نزدیکی ۲۷۶ تن سکنه میباشد کرد
ذیاند. از چشیده متر و بیمیشود مصروف اش:
هلات، توانون، سپوانت اهالی یکتاوری،
کله داری گفدان میگنند. از منابع دستی
جاچیم باقی راه خانرو است.

(فرهنگ جغرافیای ایران چ چهارم) .
حصاران - [ج.د.ث] (ارج) دهی است
جزل، هفتان حبله رو بخش قبروز کوه
شهرستان دماوند واقع در ۵۴ هزار کیلومتری
طریق سپین دشت و چهل هزار کیلومتری از
طریق این آبداد و جنوب بالاتر فیروز کوه
و چهار هزار کیلومتری شمال پیشگاه سپین
دشت . تا سیزدهت واقع در گوهستان و ای
مدان ، دارانی ۷۰ تن - کند و پیشنهادی
فارسی زباند ، از رو و شاهه دلیجه ای مشروب
میشود ، معمولاً اتش غلات بین شن و بیو و جان
سر دسری . اهالی پکش اورزی و پاشانی
که ران میکنند از نای قدریه این ده قله
ترابی بنام گذرخانی در ۲۶ هزار کی

۶۱۶ تن سکه میباشد. ترکی و فارسی خاور و دامن، از ثبات و چشم متروک نموده بودند. از آن‌ها این شهروستان است: قلات، بن‌شن، خلستان، پادام، الگور، الالی، بکشاورزی، قایله، باقی کلادان، بیکنده راه‌مالو و لاز طریق ناج دولتشاه انجویل میتوان. بردا (از فرهنگ جهان‌آیی ایران ج ۲).

حصاردیلمجان. [رح. بردا] (ایخ) دهی است جز دهمه شهستان قلاتان بخش هبه آباد شهرستان خروین زافع درسته هزار گزی هشانه ضیا آباد و ۱۷۰ هزار گزی راه شوسه، الجدیست واقع در کوهستان منتهی دارانی ۱۷ تن سکه میباشد. خارسی زبانند. از پیشمار متروک میشود. مخصوصاً پیش از مکانات عدسه‌رسی بیانیات، اهالی بکشاورزی و گله‌داری جوان. گلیم، چایم باقی آنکن از طایله خوش وند هستند. تیر مکان نهیکنند راه مالو و است. (از فرهنگ جهان‌آیی ایران ج ۱).

حصاردوین. [رح. د.] (ایخ) دهی است از دهستان دین بخش شیروان شهرستان قوچان واقع دره هزار گزی جنوب خاوری شهرستان سردام مالو و عمومی شیروان، ناحیه پیست واقع در جمله متمدل‌داری ۱۹۳ هافن سکل‌میاهد. ترکی و کردی زبانند. از جشه متروک میشود. مخصوصاً قلات، هشانه، اهالی بکشاورزی، مالداری، قایله، باقی کلادان میکنند. راه مالو و دارد (از فرهنگ جهان‌آیی ایران ج ۹).

حصاردیزج. [رح. ز.] (ایخ) دهی از دهستان چهار بلوک بخش پیوه رو شهروستان همدان واقع در هزار گزی شال دوشه همدان به کرم‌نشا، ناجه پیست واقع در دشت، سردیز. دارای ۱۱۰ هافن تن سکه میباشد. ترکی و فارسی زبانند. از جشه و درختانه عداس آباد متروک میشود. مخصوصی: هلات، لیباب، گله‌داری، کلادان اهالی بکشاورزی، گله‌داری کلادان میکنند. راه مالو و دستیزه، از مقابله دستیزه، از طایله دستیزه، گله‌داری راه مالو و است. (از فرهنگ جهان‌آیی ایران ج ۹).

حصارویش خانه. [رح. ز.] (ایخ) دهی است از دهستان میانکوه بخش چایبلو شهرستان دهه کن واقع دره هزار گزی جنوب بالختری چایبلو، واقع در شش هزار گزی شال دوشه همدان به دره کن ناجه پیست کوهستانی متمدل، دارای ۲۴۴ هافن تن سکه میباشد. ترکی و فارسی زبانند. از چشه متروک میشود. مخصوصاً قلات، هشانه، (مینی)، اهالی بکشاورزی کلادان میکنند. راه مالو و است. (از فرهنگ جهان‌آیی ایران ج ۹).

حصارن شهر. [رح. رسّ] (ایخ) دهی است: دهستان زیوند بخش جومن شهرستان پیش‌پور، واقع در دهک شهرستان راه‌مالو و

تهران. زافع دره بخش هزار گزی جنوب سکنه میباشد. خارسی زبانند. از ثبات و چشم متروک نموده بودند. مخصوصاً قلات، هشانه، بخش هزار گزی، چندر

خواره مانشین میباشد.

(فرهنگ جهان‌آیی ایران ج ۱).

حصارخرولان. [اخ] (ایخ) دهی متمدل جزء شهرستان بخش آییکه شهرستان خروین، واقع دره هزار گزی بالختر آیات، کثار جاده شوسه‌خروین واقع شده، ناجه پیست

واقع در دامنه، متمدل. دارای ۱۰۹۲

تن سکه میباشد. خارسی پاله‌جه، مخصوصاً

از پهنه‌هار و شبه ثبات در پهنه و از قاعده آب

برروخته، زرجه، سستان متروک میباشد.

محصولات غلات، بن‌شن، چندر، قله، آنکه ره باه، اهالی بکشاورزی و گله‌داری، چایم، چایم باقی

کلادان میکنند. باش باب دهستان دارد.

(فرهنگ جهان‌آیی ایران ج ۱).

حصارخوانی. [رح.] (ایخ) دهی است جزء

از دهستان زیوند بخش حومه شهرستان

و شش هزار گزی جنوب بالختری پیش‌پور

ناجه، است واقع در حلقه، متمدل دارای

۲۰۰ تن سکه میباشد. خارسی زبانند، از

ذات متروک میشود. مخصوصاً: قلات، اهالی

بکشاورزی و مانداری کلادان میکنند. راه

رو است.

(فرهنگ جهان‌آیی ایران ج ۱).

حصاردار. [رح.] (ایخ) دهی است از

دهستان قوس آباد بخش خوف شهرستان

پیش‌پور واقع دره هزار گزی جنوب خوش

سر راه مالو و همورو على آباد ناجه پیست

و قاع در دامنه، متمدل، دارای ۸۰ تن سکه

میباشد. قارسی زبانند، از ثبات متروک

میشود. مخصوصاً: قلات، بن‌شن، پیوه،

لیبان، اهالی بکشاورزی مالداری کلادان

میکنند. راه مالو و است و در غابستان میتوان

اتویل رید.

(فرهنگ جهان‌آیی ایران ج ۱).

حصاراندغیانی. [رح. د.] (ایخ) دهی

است از دهستان برگشتو بخش سوچه شهرستان

رشابه، واقع دره هزار گزی شهروستان

و ۱۰۰ هزار گزی جنوب شوشه، گلستانه، برگشته

دانه، سرمه شوسه، بختوره، بختوره،

از دهستانه و چشه و ثبات متروک میشود.

اهالی بکشاورزی مالداری کلادان میکنند.

راه اتویل رو است.

(فرهنگ جهان‌آیی ایران ج ۱).

حصارجاجیلر. [رح. ل.] (ایخ) دهی است

از دهستان برگشتو بخش حومه شهرستان

رشابه، واقع دره هزار گزی خاور رشابه،

و ۱۰۰ هزار گزی جنوب شوشه، گلستانه، برگشته

دانه، سرمه، لاره، دارای ۲۶۱ تن سکه

میباشد. ترکی زبانند.

(فرهنگ جهان‌آیی ایران - ج بهارم)

حصارحسن‌یاک. (رح.) نسبه چهار

دهستان بهنام عرب بخش در این شهرستان

ثبات متروک نمیشود. مخصوصاً: غلات،

اهالی بکشاورزی کلادان میکنند. راه از ای-

است. (فرهنگ جهان‌آیی ایران ج ۹).

حصاریلال. [رح.] (ایخ) دهی است

از دهستان زباند متروک میباشد.

فارسی زبانند. لاز، غلات، اهالی بکشاورزی

مخصوصاً: غلات، بن‌شن، چندر، قله، آنکه

گله‌داری، گرماش باقی کلادان میکنند.

راه مالو است.

(فرهنگ جهان‌آیی ایران ج ۹).

حصارچوپان. (ایخ) دهی است جزء

شهر باز شهرستان تهران، واقع در ۲۴

هزار گزی جنوب خاوری، اهواز و مهران از گزی

جنوبی و ده شوشه ده‌باغه کریم، تهران،

آنچه است واقع در جلگه‌های معدن دادای

۲۰۰ تن سکه میباشد. ترکی و فارسی

زبانند از ثبات متروک میشود. مخصوصاً:

غلاب، صیغه، چندر، قله، انگور، اهالی

بکشاورزی کلادان میکنند. راه مالو است.

از طریق سلطان آباد میتوان مانشین برد.

(فرهنگ جهان‌آیی ایران ج ۱).

حصارچویان. (ایخ) دهی کوچک است

از دهستان فشاره و بخش ری شهرستان تهران-

واقع دره هزار گزی جنوب بالختر زی و

س هزار گزی دیاط کریم. آسمه است واقع

در جله و ده شوشه ده متمدل. دارای ۸۰ تن سکه

بوده ولی آنکنون بر اینه نداشتند آب بیدون

سکه است.

(فرهنگ جهان‌آیی ایران ج ۱).

حصارچه. [رح.] (ایخ) دهی است

از دهستان جوکلان بخش مانه شهرستان

جندوره واقع دره ۸۰ هزار گزی شال، بالختری

مانه، سرمه شوسه، بختوره،

آنچه است کوهستانی، گرمی، دارایی زبانند.

از دهستانه و چشه و ثبات متروک میشود.

اهالی بکشاورزی مالداری کلادان میکنند.

راه اتویل رو است.

(فرهنگ جهان‌آیی ایران ج ۱).

حصارجاجیلر. [رح.] (ایخ) دهی است

از دهستان برگشتو بخش سوچه شهرستان

رشابه، واقع دره هزار گزی خاور رشابه،

و ۱۰۰ هزار گزی جنوب شوشه، گلستانه، برگشته

دانه، سرمه، لاره، دارای ۲۶۱ تن سکه

میباشد. ترکی زبانند.

(فرهنگ جهان‌آیی ایران - ج بهارم)

حصارحسن‌یاک. (رح.) نسبه چهار

دهستان، توون، جبویات، چندر، ده مالو و

اهالی بکشاورزی کلادان میکنند راه مالو است.

(فرهنگ جهان‌آیی ایران ج ۱).

حصارحسن‌یاک. (رح.) نسبه چهار

دهستان، توون، جبویات، چندر، ده مالو و

اهالی بکشاورزی کلادان میکنند راه مالو است.

که با پس زانو حساد گیرند ایام و از این حدیث هنوز بوسی میتمام آن را میمیدم است. **حصار محلی**، [ح. ح.] (ایخ) دهن است چهاردهاستان بهنامه را پوشش داده این شهرستان نهران واقع در سی و یک هزار کیلومتر شرقی خاور شاهزاده و رامین و ۳۰ هزار کیلومتری جنوب شاهزاده و رامین و ۴۰ هزار کیلومتری جنوب ایستگاه قله بلند ناحیه است واقع در جلگه دام معمد. دارای ۱۲ تن سکنه میباشد. فارسی زبان است. از قنات‌لب شور مشروب مبقوه - مخصوص لاش - کلات، صیغه چندین قند، اهالی پکشاوری گلزاران میکنند. زاد فرم دارد. (فرهنگ جغرافیای ایران ج ۱).

حصارلو، [ح. ح.] (ایخ) دهن است از دهستان آجرلو بخش مرکزی شهرستان مرانه. واقع در ۱۶ هزار کیلومتر شرقی خاوری مرانه و ۳۶ هزار کیلومتر شمال شاخواری شویه شویه شاهین در بیاندو آب، ناحیه است کوهستانی - معتدل. دارای ۲۵۰ تن سکنه میباشد. ترکی زبانند از چشم ماره مشروب میشود. مخصوص لاش - کلات نخود بزرگ، بادام اهالی پکشاوری گلزاران میکنند. از منابع دستی «جاییم باقی، راه مالرو است. (از فرنگی جغرافیای ایران جلد چهارم).

حصارلو، [ح. ح.] (ایخ) دهن است از دهستان کاغذ کنان شهرستان هروآباد واقع در سی هزار کیلومتر خاور آغ کند ۲۹ که از دهستان کاغذ کنان شهرستان هروآباد واقع در ۱۶ هزار کیلومتر آغ کند. ناحیه است کوهستانی گرمبر مالهای ایشانی. دارای ۱۳ تن سکنه میباشد. ترکی زبانند از دوره شاهنشه مشروب میشود. مخصوص لاش - کلات، صیغه چندین قند، اهالی پکشاوری گلزاران میکنند. وکله داری گلزاران میکنند. از منابع دستی «جاییم باقی، راه مالرو است. (فرهنگ جغرافیای ایران ج چهارم).

حصارلو آرد پیله، [ح. ح.] (ایخ) دهن است از دهستان نازلوبخش جومن شهرستان رضانیه. واقع در ۲۲ هزار کیلومتر شمال پاچری رضانیه، ۲۰ هزار کیلومتر شمال شاهنشه مشروب میباشد. ناحیه است واقع در ۱۷ تن سکنه میباشد. معتدل سالم. دارای ۱۰ تن سکنه میباشد. ترکی زبانند از از لوحای مشروب میشود. مخصوص لاش - کلات، صیغه چندین قند، اهالی پکشاوری گلزاران میکنند. راه مالرو است. (فرهنگ جغرافیای ایران ج چهارم).

حصار محلق، [ح. ح.] (ترکیب وصیغه)، حصار بیرون، کنایت با آسان (مسمویه مترافتات). (آندراج).

حصار شهر، [ح. ح.] (ایخ) دهن است چهاردهاستان بهنام صوفته بخش و رامین شهرستان نهران واقع در هفت هزار کیلومتر شمال شاخوار و رامین و ۵ هزار کیلومتری جزیری شویه خراسان ناحیه است واقع در چهلکوی معتدل دارای ۱۶۰ تن سکنه میباشد. فارسی زبان است. از روادخانه هزار و ده مشروب میشود.

۳۰ آمدن مرگ کشداری میکنند. میشود دست حصاری بگذرانند. نظامی.

حصار گرفتی، [ح. ح.] (ایخ) حصاری آجریکه بمنزله وبل شاهه الملک. (حیب السیر ۳۶۹ و نزفه القلوب).

حصار گفیدن، [ح. کند] (من مرکب) (اصطلاح حقوقی)؛ بدور ذمین با چیزی شط مردی گشیدن.

حصار گلک، [ح. رکل] (ایخ) دهن است چهاردهاستان بهنام بازگش بخش و رامین شهرستان نهران واقع در ۱۶ هزار کیلومتر شرقی شمال ورام شویه تپریز. به قیاران - دامنه سرمه دارای ۲۶۰ تن سکنه. فارسی زبان. از قنات چشم ساره مشروب میشود. مخصوص لاش - کلات، بین شن، میوه بجات اهالی پکشاوری گلزاران میکنند. راه مالرو دارد. و تلران مخصوصی دارد. بزوده تکیه دره جزو این ده است.

دارای ۲۴ تن سکنه میباشد. فارسی زبان. از دو دشته قنات در پهار و از رویده ازه طاری میشود. مخصوص لاش - کلاته ایشانی. میکنند.

داه مالرو واژ طریق با غبغ میتوان ماشین برد. (فرهنگ جغرافیای ایران - ج ۱)

حصارلش، [ح. ر.] (ایخ) دهن است جزو شیران شهرستان نهران واقع در ۲ هزار کیلومتر تپریز و پل پل پل از گزی شمال راه شویه تپریز. به قیاران - دامنه سرمه دارای ۲۶۰ تن سکنه. فارسی زبان. از قنات چشم ساره مشروب میشود. مخصوص لاش - کلات، بین شن، میوه بجات اهالی پکشاوری گلزاران میکنند. راه مالرو دارد. و تلران مخصوصی دارد. بزوده تکیه دره جزو این ده است.

(فرهنگ جغرافیای ایران - ج ۱)

حصارلک، [ح. ر.] (ایخ) دهن است جزو هستان دریکان بخش کرمان شهرستان دماوند واقع در ۲ هزار کیلومتر جنوب خاور دهانه نهوده هزار کیلومتر جنوب راه تور - هستان ناحیه بیست و دفعه در چلکه ولی معتدل. دارای ۲۰۰ تن سکنه میباشد. فارسی زبانند از روده ازه طاریه بجهش و بمشهد. مخصوص لاش - کلات، بین شن، پیله، گلار، انجیر، انگور. اهالی پکشاوری گلزاران میکنند. راه مالرو واژ طریق گوشک نارابین ماشین بود و (فرهنگ جغرافیای ایران - ج ۱)

حصارلک، [ح. ر.] (ایخ) دهن است جزو دهستان بهنابو سط بخش و رامین شهرستان نهران واقع در ۲ هزار کیلومتر جنوب خاوری راه راه آباد آباد، ناحیه است و رامین سردهاه ماشین روح واد آباد، ناحیه بیست و دفعه در چلکه ولی معتدل. دارای ۱۴۰ تن سکنه میباشد. فارسی زبانند از قنات مشروب میشود. مخصوص لاش - کلات، بین شن، چندین قند، از آثار قدیمیه بکه بدارد. دام مالرو و از طریق علی آباد مشیعا ماشین میروند. راه مالرو دارد.

(فرهنگ جغرافیای ایران - ج ۱)

حصارلک بدل، [ح. د.] (مرکب) آهنگی ازه و سیقی. (جاده است بخط موافق). رجوع به حصاری شود.

حصارلک گردن، [ح. ر.] (من مرکب)

معاصرت گردن. بحصار در آوردن در زیما چالی راه، یکه نیمه آن محکم است و از ابرچ و یکه نیمه محکم بست چنانک حصار توان گردن و بستدن (فارس نامه این البلهی من ۱۰۷).

لو در ده و زن بسی حصارستان بی دو دو زون کسی حصار گند. نامر شروع.

■ بحصار دو آمدن برای استهاظ - حصار

گرفتن.

حصاری، [ج. غی] (ارج) بست این شیع
با باخیل حصاری، رجوع به پرسنف...
شود.

حصاری، [ج.] (اعتنی از العالی موسیقی)
در آن بود که خواسته حصاری
چنین یکری برآورد از عماری،
نظمی.

رجوع به حصار و حصار که بدل خود،
حصاری، [ج.] (منسوب) مخصوص، معاصره،
نمود، حمار بناهده، منعنهن، حصار گرفته،
حصاری شدند آن سیه درین
خروش آمد از کودک مرد وزن،
فردوسی،
که خانان چنین زینهاری شده است
(پهرام چون زینهاری خدمه است،
فردوسی،
گیریلن پشد غلقوس و سیاه
یاکر را نید فرک و روپی کلاه...
پسوردیه در حصاری شدند
وزایشان یسی زینهاری شوند،
فردوسی،
حصار و قوی و بازم حصار قوی
حصار این همه برخان شیر شرذمه،
فرخش،
ای زرک و گر خبر، فهروده چهاری
کر کوه برون آمد آن همه حصاری،
فرخش،
واندیشه کنی سخت کاندراین ده
از پر چرا گشته حصاری،
ناصرخسرو،
غراوان تنان زینهاری شوند
غراوان بزرگ حصاری شدند
امدی،
حصار قردن، [ج. ری] (ارج) ده
است از دستن یاتین یا زین دخ بخش گردگنی
شهرستان تربت حیدریه واقع در ۲۸ هزار
هزار کیلومتر خاوری کدکن و ۱۰ هزار کیلومتر
خاور کمال چنوار کی، ناجه بیست واقع در
دشت معتدل، دارای ۴۰ تن سکنه بیاشد
فلوسی زبانه، از قبات مشروب میشود،
محصولات غلات، بیاز، اعلی بکشاورزی
گلهاداری، کرباس یا قی گذران میکند، راه
مالرو است، از دهستان نسبت اتومبیل بود
(فرهنگ چهارابایران ایران ج ۹).

حصاری شلخ، [ج. ش] (مسن) -
مرکب)، تهدن،
پسوردیه در حصاری شدند
وزایشان یسی زینهاری شدند،
فردوسی،
حصاری خد تبت اند نشاپور معده علی
امین بنیل آندواج،

گری خاور شهر به بمنزه آباد، ناجه بیست
واقع در جلگه، گرمیه، دارای ۷۰ تن
سکنه بیاشد، بازیچی زبانه، از لذت
مشروب میشود، محصولات، غلات، ذرت،
لبیات، اعلی بکشاورزی، گلهاداری، گذوان
میکند، راه مالرو است، (از فرمگه
جهارابایران ایران ج ۹).

حصاری، [ج. ر] (ارج) پسورد مهستان
خارطوران بخش پیار جند شهرستان شاهرود
۱۰ هزار گری جنوب خاوری پلرها تا هزار
گری جنوب شومه شاهرود پسورد وار، دشت
شیخ زار - معتدل خشک، سکنه ۱۷ تن، زبان
فارسی، قبات، غلات، پنهان، تبلکو، پسته،
بادام، لبیات - هفت زداعت و گلهاداری
راه مالرو، دهستان از طایقه سنجسری و
کردیهای فوجانی جمیع قطب احشام خود
حدود این ده میاند، (فرهنگ چهارابایران
ایران ج ۹).

حصاری و گیه، [ج. ری] (ارج) ده ازدهستان
سوزن بخش شهر بازک شهرستان بزد، ۲۴ هزار
گری خاور شهر پایانه متصل پرآهه مارویه
چلگه، معتدل - مالارابایران، سکنه ۳۰۷
تن، زبان فارسی، آب از قبات، محصول
غلات، شنل زداعت، صنایع دشی زبان
کری، سیاهی، راه فرسن، (فرهنگ چهارابایران
ایران ج ۹).

حصاری، [ج.] (منسی) مشروب پشور
حصار توکستان، قلامان حصاری، دیدگاه
حصاری تر کان حصاری،
پژم تو باز روی تر کان حصاری پیون بیشتر
جام تو از اراده مودش پیمان چون ملیعه،
فرخش،
کنتم چو پیکرد سنت مبدل گاری
دموی زدلم پیکسی ای زرک حصاری،
فرخش،
پیون پوستان غازه و باغ شکفت باد
از روی و زندگان حصاری - حصاری،
فرخش،
دوش بورمن همی گریست بزاری
یا ممن آن ترک خور روی حصاری،
فرخش،
داش کن و شادی کن و عشرت کن و خوش بش
منوش کن از دست نکویان حصاری،
فرخش،
ای لعب حصاری شغل د گر ندادی
مجلس جر انسازی باده چرا بزای،
منوجهه،
پس پشنی همی بهد و عباری
دریشان ماهر و این حصاری،
پس و زادین،
زیع شنگی هشمان حصاری
قدرهان را بر آن در نشگباری،
خسرو شیرین،

محصولات، غلات، سیاهی، پسورد قند
اهمی بکشاورزی گذوان میکند، راه
جالرو اسد و از طريق جلیل آباد هاشمین
بوده، (فرهنگ چهارابایران ایران ج ۹).
حصارمهترم، [ج. هرن] (ارج) ده است
جویخت شهریار شهرستان تهران واقع در،
هر بر گری جنوب طبله، ده و هفت هزار
گری شمال و اختری ایستگاهه و باطح کریم،
داغ ده جلگه، معتدل - دارای ۲۴۹ تن
سکنه بیاشد، نارسی، ترکی زبانه، از
قفات و سیاه آب مشروب میشود، محصولات
غلات، بین تن، سیاهی، پیون در قند و ایستگور
اهمی بکشاورزی از طريق دیاعل کریم و
لاده میتوان ماشین برد، بروجه آهه
کندو باخ هلاک الدبله بز، لین ده است،
(فرهنگ چهارابایران ایران ج ۹).

حصارهید الداخی، [ج. ر] (ارج)
ده است ازدهستان گرم هشترک شهرستان
میانه واقع در پیغمبره زار گری شمال خاوری
پیش و ۶۲۲ هزار گری شرسه خلخله میانه،
نامه بیست کوهستانی معتدل، دارای ۴۰
تن سکنه بیاشد، از پیش مشروب میشود
محصولات، غلات، قهوه عدس، اهمی
بکشاورزی، گلهاداری گلران میکند -
راه حالرو است، (فرهنگ چهارابایران ایران
ج ۹).

حصارهیشین، [ج. رن] (امر کب)
کسی که در حصار نشسته باشد.
۱۱ کنایت از زن مقدمه حصاری،
آن بروی پیکر حصار نشین
بوده نقاش کارخانه چون،
نظمامی،
حصارنو، [ج. ن] (ارج) ده ازدهستان
ماروسک بخش سرولایت شهرستان قیشاپور،
۲ هزار گری شمال خاوری چکن بالاده اند
معتدل، سکنه ۱۹۱ - شیعه کردی و فلسطی
قفات - غلات تریاک - شغل زرایفت راه مالرو
معدن املک دارد،
فرهنگ چهارابایران ایران ج ۹،
حصارلو، [ج. ن] (ارج) ده است از
دهستان هشق آباد بخش قیشه شهرستان
پیشاپور واقع در ۱۰ هزار گری شمال خاوری
نامه بیست واقع در چلگه - معتدل دارای
۱۹۰ تن سکنه بیاشد، فارسی زبانه، از
قفات مشروب میشود، محصولات، غلات،
اهمی بکشاورزی گذران میکند، راه
مالرو است، (از فرنگ چهارابایران ایران
ج ۹).

حصارو، [ج. ر] (ارج) ده است از
بعض نصرت آباد شهرستان زاهدان واقع در
۱۰ هزار گری جنوب نصرت آباد، ۴ هزار

|| دقتون پر رودی زمین . . . رنگون در زمین .
 || اهر ارض کردن از ... رودی گردانیدن از ...
 || مصب مکان ، منکر دیره . گشتن بر
 جای .
 || فروزیت و هرم انگلندن داد آتش . . .
 حصبه . [ح] (عربی) اسم مکانی از علکهای
 نیترویه با مقاومتۀ زداب است و برخی ترجیه
 آنرا «اویجا آمد» است «ذالت اند» (قاموس
 کتاب مقدمی) .
 حصباء . [ح] (عربی) بستگی به . (مهلب
 الاسم). بعدها از در گیلانی را بینند در حرم
 که روی پرسنیا نهاده . (گلستان) .
 حصبات . [ح س] (عربی) منکهای
 دیره .
 حصبار . [ح] (اع) نام موضعی است .
 (معجم البلدان) .
 حصبة . [ح من ت] (عربی) واحد است که
 شنگتاریه دارد . || ارض حصبة : زمین
 منکه نالک .
 حصبة . [ح من ب] (اع) از اعلام
 مردان عرب است .
 حصبة . [ح من ت] (اع) منکر دیره
 و یکی از آن . و این خار است .
 حصبة . [ح ب] (اع) منکر دیره
 (عل) سرخجه (دینجی) دانه های سرخ
 و بازیک و سوزنده که بریدن پدید آید .
 (قوات) . سرخه . (السامی فی الاسامی) .
 سرخجه . (زمعانی) . هبیت . (زمختری) .
 بضمها وفتحها . سرخه . (خلاص نظری) .
 بافتح حاء مهمله . جو های سرخه ۱ کند . باشد
 چون دانه کاورس و در ایندها چون کیک
 کرید کی ناید . بعلت سرخجه . (مهلب
 الاسم) [ح ب] (اع) من سرخجه . (منتهی)
 بفتح حاء مهمله و سکون صاد مهمله در لام
 پیمار است که بر اندام انسان برآید واب و
 حصب بافتح صاد صدر آئست . چنانچه بو
 صراح گفته . اطلاع کویند . حسبدانه های
 پاشه سرخ رنگ مانند دانه جاورس . در
 آغاز فلوروبریدن آدمی . مانند جای گزین
 کیکبروز کند . سپس دانه داده شود . لیکن
 چون گشته . بالکه مانند خشکریت باشد و
 سبب آن صفراء حار رفیق . و پیشتر اوقات
 مانند آین صفره از غلیان و گرمی خون و
 سوزش آن حاصل شود . و بهینه جهه است
 که هم گویند حصبه آبلیده است . سفرادی . و
 آبله حصبه یوست دموی . و حصبه مضافت
 حصبه را نامند که در اندرون هر دانه دانه
 دیگری تولید شود . و همچنان است آبله
 مضافت . و حصبه مضافت خالی از خطر
 باشد . چه دلالت بر این کند که ماده بروند
 و بسیار است . و حصبه مضافت حصبه را
 نامند که از حصبه مضافت و غیر مضافت

آن نگاهداشت شود . (فیات) آبقر . گشن
 گشن آسب . ج ، حصن .
 حصان . [ح] (ع) امراء حصان علن
 پارسایا شوره دار . زن بیکوک کار و عقبیة .
 پسری . متزویه مستوره . حاصن . ساخته
 ج . حصاناث و حسن . ۱ بده . یکدنه
 مردارید .
 بعض حصین اندرم از دست
 که یقند حصین حیان .
 (مسود) .
 حصان . [ح] (اع) نام موضعی در درمل میان
 درجل طی . (معجم البلدان) .
 حصان . [ح] با [ح] (اع) نام کوهی
 کازبرغه از اراضی مدینه . و گویند نام کوهی
 خرد است بدانجا . (معجم البلدان) .
 حصان البان . [ح] ن [ع] (ع) اکلیل
 الجبل . رجوع به این کلمه شود .
 حصانات . [ح] (ع) حصانات استواری .
 معکنی . امتعکن امتو ارشدن حصار و جز
 آن . (ناج الصادقیه فی) . و با عنفل خود آن
 با شخصیت حسان را . (جهانگشاوی چوین)
 || پارسانی . (زمه شهری) پر هیز کارشن .
 نهضت شنی زن . (ناج المختار یعنی) .
 حصانة . [ح] من ن [ع] (ع) قردهای
 و آن مرغی است از مرغان آنی (زمختری)
 حصانیات . [ح] (ع) مرغی
 است . (باشدشت مؤلف) .
 حصانید . [ح] (ع) ریوع به حصانه
 شود .
 حصن . [ح] ح [ع] ح [ع] من [ع] (ع) من
 شیرمکیدن کودک تا بر شدن شکم || سید آب
 شدن (منتهی الارب) .
 حصیب . [ح] من [ع] (ع) منکر دیره .
 || فرزینه . هیزم و فرزینه آتش از هر
 چه پاشد . یاهیزم را محسب تکویند مادام
 که آتش رسی افزونه شود . (منتهی)
 الارب) . کیره . آتش کیره . هرام هیزم
 و آن بدان آتش فردند . آنوه دد آتش
 اندانه . هرچه بدان آتش افزونه شود .
 (جهان) پاره آتش . هرام . هروزینه . هبیه
 هیزم .
 حصب . [ح] (ع) شو که کف
 از از بر تیابه از سردی . || شیر که از مردی
 مسلکه دی ته برآید .
 حصب . [ح] (ع) باد که منکر آرد .
 (مهلب الاسم) .
 حصب . [ح] من [ع] (ع) من) سرخجه بر
 آوردن . میتلی به سرخه شدن . حصبه بر
 آوردن . سرخجه برآمدن . (ناج الصادق
 یعنی) . || اقلاب جله از کمان . (منتهی)
 الارب) بر گشتن زه از کمان .
 حصب . [ح] (ع) من) منکر دیره انداخن
 بر . منکر انداخن . (زوزنی) . (ناج)
 (المادر یعنی) .

حصاص . [ح] (ع) من) گوش متبع
 گردد هم جبان دوین خر . (منتهی الارب)
 آندراج) || تیز دوین تیز رفتن .
 شده دوین . سخت دوین . آنیز در دوین .
 || تیز دادن . ضرباط . ایز ویه . هدن موی .
 حصاص . [ح] (ع) نیز در رانار ،
 حصاص . [ح] (ع) (ع) جرب . (اقرب
 الدوارد) .
 حصاصه . [ح] (ع) من [ع] (ع) آنچه باقی
 ماند بعد دوردن انکود .
 حصاصه . [ح] من من [ع] (اع) نام
 دهن است به سواد نزدیک قصر این هیة از
 اهل کوفه (معجم البلدان) .
 حصافت . [ح] ک] (ع) حامی استوار
 شد . استوار خودهن . خرمدنی . (دهار)
 تمام خودهن . (دهار) . مسکم خل بودن .
 استواری هقل . (فیاض) . مسکمی هقل .
 جودت رای . میان رای . تمام شریه (تر جان
 جر جانی ترتیب عادل) . فوی رایی . تمام
 خرد و فوی رایی شدن . (زوزنی) . تمام
 خرد شدن . (زوزنی) . حمانت رای با
 حصافت عقل . استواری آن . این عکنم
 رای . استحکام خغل : اما پر شهامت و نتمامی
 حصافت وی اعتقاد است که باصل اسکردو
 برع دل مشقول ندارد . (ایوال الفضل یعنی)
 من ۴۲۲) و بعیقت کان خرد و حصافت و
 گنجی تحریت و مارمت است (کلبه دده
 دده) : و اهتماد بر گرم همه و حساب
 رای تو مقصود داشت ایم و (کلبه دده) (ع)
 و بدین کتاب کمال شرد و حصافت او میتوان
 شناخت . (کلبه دده) . اما من تیر نزدیک
 خداوندان حصافت مذورم (جهانگشاوی
 چوین) . چوانی (اصحافت کهول . (تر جان
 پیشی چایی من ۴۶۱) اینک طوسی و جمعی
 که بحصافت موسم بودند ... گفتند صواب
 آنست که ... (ترجمه یستی) . لباس و چو درا
 بطر از سعادتمندین و روان او بازار حصاله
 روش گرداند . (جهانگشاوی چوین) .
 || استواری . معکنی . محکم هدن .
 استوار شدن . || صاحب نیمات بکله معنی
 عشقی و شکی هم داده است و در دیگر
 لغت نامهها دیده نشد . (پادشاهی پغطا
 مؤلف) .
 حصالة . [ح] ز [ع] (ع) گندم رجویان
 مانده در خرم من بعد پادشاهی . خرم دیون
 (محمود این صور یعنی) . رفته شرم .
 آنچه مانده باشد در خرم از گندم و چور
 جز آن .
 || تلخ داده و چور آن که از گفشم برآید .
 دان مرخ . ته غربالی . (آندراج) .
 || غوره غرما سفت الشهد .
 حصان . [ح] (ع) اسب زار و تهیب که
 تهم آن عزیز فارزد . (منتهی الارب) . اسب
 فر . غربان . کرام . اسب زر و نیکو که نسل

فهرست جمله‌های چاپ شده تهریث نامه‌ها

ردیف ردیف ردیف	عنوان	تاریخ چاپ	تعداد	عنوان	کلasse		حصاره	حروف الفبا	ردیف
					را	از			
۱۷۰	۱۳۴۹	—	۶۰۲	ابوسعد	۲	۱	الف	۱	
۱۷۱	۱۳۴۹	—	۶۰۰	آبیان	ابوسعد	۲	الف	۲	
۱۷۲	۱۳۴۹	—	۶۰۰	اختبار	ابناد	۲	الف	۳	
۱۷۳	۱۳۴۹	—	۶۰۲	بی(کامل)	ث	۴	ث	۱	
۱۷۴	۱۳۴۹	—	۵۶	ظیفی(کامل)	ظ	۶	ظ	۲	
۱۷۵	۱۳۴۹	—	۵۶	ایشما	لشبار	۶	الف	۳	
۱۷۶	۱۳۴۹	—	۶۰۰	بلات	پ	۷	پ	۲	
۱۷۷	۱۳۴۹	—	۲۰۶	ذیونویوس(کامل)	ذ	۹	ذ	۴	
۱۷۸	۱۳۴۹	—	۶۰۲	خیمه(کامل)	خ	۱	خ	۵	
۱۷۹	۱۳۴۹	—	۶۰۲	اسحاق	ز	۱	ز	۶	
۱۸۰	۱۳۴۹	—	۶۰۲	اسکدار	ز	۱	الف	۷	
۱۸۱	۱۳۴۹	—	۱۰۰	پونه کتاب	بلا	۲	پ	۸	
۱۸۲	۱۳۴۹	—	۱۰۰	حائل	ح	۱	ح	۹	
۱۸۳	۱۳۴۹	—	۱۰۰	لب	ل	۱	ل	۱۰	
۱۸۴	۱۳۴۹	—	۱۰۰	اساعیل	اسکدار	۷	الف	۱۱	
۱۸۵	۱۳۴۹	—	۹۹	زعلادا (کامل)	ز	۱	ز	۱۲	
۱۸۶	۱۳۴۹	—	۱۰۰	له	له	۲	ل	۱۳	
۱۸۷	۱۳۴۹	—	۱۰۰	حبالبل	حاصل	۲	ح	۱۴	
۱۸۸	۱۳۴۹	—	۹۶	امید	اساعیل	۸	الف	۱۵	
۱۸۹	۱۳۴۹	—	۱۰۰	صالح بن نصر	ص	۱	ص	۱۶	
۱۹۰	۱۳۴۹	—	۱۰۰	انگ استن	لعلور	۴	ل	۱۷	
۱۹۱	۱۳۴۹	—	۱۱۹	لیله (کامل)	لکبند	۴	ل	۱۸	
۱۹۲	۱۳۴۹	خرداد	۱۰۰	مانورزاده	م	۱	م	۱۹	
۱۹۳	۱۳۴۹	تیر	۱۰۰	حجاج	حبائب	۲	ح	۲۰	
۱۹۴	۱۳۴۹	مهرداد	۱۰۰	بی	ب	۲	ب	۲۱	
۱۹۵	۱۳۴۹	شهریور	۱۰۰	مرد	صالح بن نصر	۲	م	۲۲	
۱۹۶	۱۳۴۹	آبان	۱۰۰	غیب	غ	۱	غ	۲۳	
۱۹۷	۱۳۴۹	آذر	۱۰۰	ناجور	ن	۱	ن	۲۴	
۱۹۸	۱۳۴۹	دی	۱۰۰	طریب نایینی	طاهر زنده	۲	ط	۲۵	
۱۹۹	۱۳۴۹	اسفند	۱۰۰	گیریاس	گ	۱	گ	۲۶	
۲۰۰	۱۳۴۹	خرداد	۱۰۰	بابک	ب	۱	ب	۲۷	
۲۰۱	۱۳۴۹	تیر	۱۰۰	سلان	مرد	۲	م	۲۸	
۲۰۲	۱۳۴۹	شهریور	۱۰۰	طلسان	طرب نایینی	۲	ط	۲۹	
۲۰۳	۱۳۴۹	مهر	۱۰۰	کاخ عشت بهشت	ک	۱	ک	۳۰	
۲۰۴	۱۳۴۹	آذر	۱۰۱	طلیعو (کامل)	طلسان	۴	ط	۳۱	
۲۰۵	۱۳۴۹	اسفند	۱۰۰	باد	بابک	۲	ب	۳۲	
۲۰۶	۱۳۴۹	مهر	۱۰۰	تلزان	تاجور	۲	ت	۳۳	
۲۰۷	۱۳۴۹	آبان	۹۶	یسه گاه	بی	۲	ب	۳۴	
۲۰۸	۱۳۴۹	آذر	۱۰۰	حدیث نفس	حجاج ابن يوسف	۴	ح	۳۵	
۲۰۹	۱۳۴۹	دی بهمن اسفند	۱۲۷	—	—	—	مقلده	۳۶	

نقیه فهرست جلدی‌های پیوپی شدۀ لغت نامه دهخدا

ردیل نها	تاریخ چاپ	سال	مله	شماره	صفه	نام	از	کلمه	شماره	حروف	حروفهای الفبا	شماره سامبل
۴۰	۱۳۷۸	فروردین	۱۰۰			جای‌گندی	ج	ج	۱	ج	۱۱	
۴۱	۱۳۷۸	اردیبهشت	۱۰۰			اشنه	ا	ا	۲	الف	۱۲	
۴۲	۱۳۷۸	خرداد	۱۰۰			گزبردار	گ	ک	۳	ک	۱۳	
۴۳	۱۳۷۸	تیر	۱۰۰			سیهون (کامل)	سلا استخاره	س	ص	۴	ص	۱۴
۴۴	۱۳۷۸	مهر	۱۰۰			بازسایا	بلو	ب	ب	۵	ب	۱۵
۴۵	۱۳۷۸	آبان	۱۰۰			چمه	ج	ج	۶	ع	۱۶	
۴۶	۱۳۷۸	آذر	۱۰۰			پیغاه	نازیان	ن	ن	۷	ت	۱۷
۴۷	۱۳۷۸	دی	۱۰۰			سریف	حدبه	ه	ه	۸	ه	۱۸
۴۸	۱۳۷۸	بهمن	۱۰۰			غز	قبض	غ	غ	۹	غ	۱۹
۴۹	۱۳۷۸	اسفند	۱۰۰			چشم‌درخم	جای‌گندی	ج	ج	۱۰	ج	۲۰
۵۰	۱۳۷۹	فروردین	۱۰۰			کاظم آباد	کاخ‌بشت بهشت	ک	ک	۱۱	ک	۲۱
۵۱	۱۳۷۹	اردیبهشت	۱۱۲			بی‌بوری (کامل)	پیسه‌گله	پ	پ	۱۲	پ	۲۲
۵۲	۱۳۷۹	خرداد	۱۰۰			زاده	ذ	ذ	۱	ذ	۲۳	
۵۳	۱۳۷۹	تیر	۱۰۰			سازمان ملل	س	س	۱	س	۲۴	
۵۴	۱۳۷۹	مرداد	۱۰۰			خالدین سلیمان	خ	خ	۱	خ	۲۵	
۵۵	۱۳۷۹	شهریور	۱۰۰			گربر	گزبردار	ک	ک	۱۶	ک	۲۶
۵۶	۱۳۷۹	مهر	۱۰۰			فاطمی‌پورپاس	ق	ق	۱	ق	۲۷	
۵۷	۱۳۷۹	آبان	۱۰۰			اصفهان	اشنه	ا	ا	۱۰	الف	۲۸
۵۸	۱۳۷۹	فروردین	۱۰۰			بازو	بارسان	ب	ب	۱۱	ب	۲۹
۵۹	۱۳۷۹	اردیبهشت	۱۰۰			سیل	چمه	ج	ج	۱۲	ج	۳۰
۶۰	۱۳۷۹	خرداد	۱۰۰			تجدد	پیغاه	ت	ت	۱۳	ت	۳۱
۶۱	۱۳۷۹	تیر	۱۰۰			قیلی	غز	ع	ع	۱۴	ع	۳۲
۶۲	۱۳۷۹	مرداد	۱۰۰			عمده	چشم‌درخم	ه	ه	۱۵	ه	۳۳
۶۳	۱۳۷۹	شهریور	۱۰۰			حسن‌قریختن	حریف‌آذار	ح	ح	۱۶	ح	۳۴
۶۴	۱۳۷۹	مهر	۱۰۰			کلوله خوردن	گربر	ک	ک	۱۷	ک	۳۵
۶۵	۱۳۷۹	آبان	۱۰۰			فراگل	فاطمی‌پورپاس	ق	ق	۱۸	ق	۳۶
۶۶	۱۳۷۹	دی	۱۰۰			خانه	خالدین...	خ	خ	۱۹	خ	۳۷
۶۷	۱۳۷۹	بهمن	۱۰۰			داهی‌سنی	د	د	۱	د	۱۸	
۶۸	۱۳۷۹	اسفند	۱۰۰			سان	سازمان معل	س	س	۲۰	س	۳۹
۶۹	۱۳۷۹	فروردین	۱۰۰			تدویج	تجدد	ت	ت	۱۱	ت	۴۰
۷۰	۱۳۷۹	اردیبهشت	۱۰۰			نشیة	فراگل	ق	ق	۱۲	ق	۴۱
۷۱	۱۳۷۹	خرداد	۱۰۰			هاظر‌گندی	ش	ش	۱	ش	۴۲	
۷۲	۱۳۷۹	تیر	۱۰۰			باقرخان	بازو	ب	ب	۱۰	ب	۴۳
۷۳	۱۳۷۹	مرداد	۱۲۰			شیعهم (کامل)	غلبان	ع	ع	۹	ع	۴۴
۷۴	۱۳۷۹	شهریور	۱۰۰			هانی‌گرمه	ه	ه	۱	ه	۴۵	
۷۵	۱۳۷۹	مهر	۱۰۰			حتک	خ	خ	۱	خ	۴۶	
۷۶	۱۳۷۹	آبان	۱۰۰			گوتنیر که	گنوله رس	س	س	۱۰	س	۴۷
۷۷	۱۳۷۹	آذر	۱۰۰			جراده	چلات	ج	ج	۱۱	ج	۴۸
۷۸	۱۳۷۹	دی	۱۰۰			کرازی	ف	ف	۱	ف	۴۹	
۷۹	۱۳۷۹	بهمن	۱۰۰			ناردان	ن	ن	۱	ن	۵۰	

بقیه فهرست جمله‌های پذیر شده لغت‌نامه درخواست

ردیف ردیف	تاریخ تاریخ	شماره شماره	کلمه		تعداد تعداد	سرف سرف	حروف الفبا حروف الفبا	ردیف ردیف
			الف	الز				
۱۰۱	۱۳۴۱	اسند	۱۰۰	زبور	ز	۲	ز	۸۷
۱۰۲	۱۳۴۲	لرودهن	۱۰۰	اطلس	ا	۱	ا(۱)	۸۷
۱۰۳	۱۳۴۲	اردیمشت	۱۰۰	سنه	س	۲	س	۸۷
۱۰۴	۱۳۴۲	خرداد	۱۰۰	قلعة آب سرمه	ق	۴	ق	۸۴
۱۰۵	۱۳۴۲	پير	۱۰۰	طريق شیخاع	ع(۲)	۴	ع(۲)	۸۴
۱۰۶	۱۳۴۲	مرداد	۱۰۰	النجفان	الف(۴)	۱	الف(۴)	۸۴
۱۰۷	۱۳۴۲	شهربور	۱۰۰	ترم	ث	۲	ث	۸۷
۱۰۸	۱۳۴۲	مهر	۱۰۰	راقم	ر(۱)	۳	ر(۱)	۸۸
۱۰۹	۱۳۴۲	آبان	۱۰۰	درج القدس	ر(۲)	۱	ر(۲)	۸۹
۱۱۰	۱۳۴۲	آذر	۱۰۰	داته دله	د	۲	د	۹۰
۱۱۱	۱۳۴۲	د	۱۰۰	خیبار	خ	۳	خ	۹۱
۱۱۲	۱۳۴۲	بهمن	۱۰۰	لائد	ت	۲	ت	۹۲
۱۱۳	۱۳۴۲	اسند	۱۰۰	لرو	ف	۲	ف	۹۲
۱۱۴	۱۳۴۲	لرودهن	۱۰۰	حصبه	ح	۷	ح	۹۴
۱۱۵*	-	-	۱۱۸۴۷	-	-	-	صرف و مقدمه	جمع ۲۹

Université de Téhéran
Faculté des Lettres
Institut Loghat - Nâma

LOGHAT - NAMA

(Dictionnaire Encyclopédique)

Fondé par

ALI AKBAR DEEKHODA

(1879 - 1956)

Sous la direction de

Mohammad Mo'in

Professeur à la Faculté des Lettres
Université de Téhéran

Numéro de série 94

Lettre H . Fascicule 7

Hosn Forush - Hsba(h)

TEHERAN

Avril - 1964

Imp. Dânebagh